167
ड्ड - 1891

పీఠిక.

శ్రీ మా తండ్రిగారు నా విద్యా బుద్ధి కౌశలపరిశ్రమముల విషయమై శార్వరి సంవత్సరమున (*1839* సంవత్సరము కొనను) నన్ను కలకత్తాకుఁ బంపిరి. అక్కడ నేను కీలక సంవత్సరము తుది మాసముల వరకు (*1849* సంవత్సరారంభమున కొద్ది మాసముల వరకు) నుంటిని. అప్పుడు నాయుపాధ్యాయులలో నొకరై యుండిన శ్రీయుక్త బాబు రామచంద్ర మిత్రిగారి సత్సహవాసము వల్లను, మహాశయులైన శ్రీరాజా రామమోహన రాయల వారిచే వికృతి (*1830*) సంవత్సరమున స్థాపింపఁబడి, మహర్షియని యెన్నిక కెక్కిన దేవేంద్రనాథ ఠాకూరుగారి చేత నుద్ధరింపఁబడిన "ఏక మేవా ద్వితీయమ్" అనునట్టి బ్రహ్మసమాజములోని వారిచే శ్రుతిస్మృతులలో నుండి సంగ్రహింపఁబడిన గ్రంథములను చదువుట వల్లను, నాకుఁ గలిగిన తత్త్వచింతయు, నేనుమరల విశాఖపట్టణమునకు వచ్చిన పిమ్మట మా కుటుంబము వారికి అనాదిగా మత గ్రంథోపదేశక సం

శతివారైన మహామహోపాధ్యాయ శ్రీపరవస్తు వేంకట రంగాచార్యులయ్యవారలుం గారి వలన నేను విన్న వేదాంతార్థ రహస్యముల వల్లను, ఇతరగ్రంథముల వ్యాసంగమువల్లను, నిస్సమాభ్యధికుండై యపార కరుణానిధియై యుండు పరమాత్మ నుపాసించుటయె కర్తవ్య మను నా యభిప్రాయమును బలపఱిచి నాకు మిక్కిలి యానందమును గలిగింప, సంస్కృత భాషలో నుండు నట్టి వేదాంత వాక్యములకు తెనుగున సరియైన గీతములు రచియింపించిన బ్రహ్మవిద్య గాన పూర్వకముగా నందఱకును తెలిసికొన సులభ మగునని తలంచి నేను ప్రార్థింపఁగా ఆ శ్రీపరవస్తు వంశకలశాబ్ధి కళానిధియగు మహామహోపాధ్యాయ శ్రీవేంకట రంగాచార్యుల య్యవారలుం గారు సిద్ధార్థి నామ సంవత్సరమునం దొడంగి యెనుబదినాలుగు గీతములు రచియించిరి. అందు బహుతర గీతములకు సంగీత విద్యాధురంధరులని పేరెన్నికగన్న ధార్వాడ మాధవరావు పంతుల వారును, కొద్ది గీతములకు సంగీతవిద్యాతత్త్వజ్ఞులును వీణావాదనప్రవీణులునగు మున్నగూరి వెంకట శాస్త్రిలుంగారును,

ఒకటి రెండు గీతములను మాత్రము పూర్వ కాలమున విజయ నగర సంస్థానమున సంగీత విద్యయందును వీణా వాదనమందును సర్వాంకష ప్రజ్ఞ గలిగి సుప్రసిద్ధులై యుండిన పెద్ద గురురాయాచార్యుల వారి మనుమలును తత్పుత్రులు నైనగు ఁరాయాచార్యులుఁ గారును, రాగతాళములు నుదిర్చిరి. అవి నాయుపాసనాకాలమునందు పాడింపంబడుచు నాకు ఆనంద సంధాయకములై యుండినవి. మఱియు నపుడు స్థాపింపఁబడిన గాయక పాఠశాలయందు అనేకులకు నేర్పింపం బడియు నీవరకు రెండు పర్యాయములు ముద్రింపఁబడియు నాంధ్రప్రదేశములను భక్త జనాహ్లాదకములుగా వ్యాపించి యున్నవి. మఱల నిపుడు పైగా నిరువదియొనిమిది గీతములు ఆమహామహోపాధ్యాయుల వారిచే రచియింపఁబడినవి. వీరి యన్నఁగారు బాల్యముననె శాస్త్రిపాండిత్యమునను సరసకవితా ప్రౌఢిని రూఢికెక్కి మహనీయులై యుండిన శ్రీ రామానుజాచార్యయ్యవారలుఁగారి పుత్రులు శ్రీ శ్రీనివాస భట్టనాథాచార్యులయ్యవారలుఁగారు అస్మదభిమతానుకూలముగా నాయిరువది యొ

నిమిది గీతములకు రాగతాళములమర్చి పూర్వ
గీతములతోఁ గలిపి మొనిమి దెనిమిది గీతము
లొకటొక యష్టకముగాఁ జేర్చి ప్రత్యష్టకము
న నుపదేశార్థ గీతము లయిదాఱు నుపాసనా
ర్థ నమస్కారమంగళార్థ గీతములు రెండు
మూడు నుండు నటుల సమకూర్చి పదునాలుగ
ష్టకములుగా విభాగించితిని- కాగా నీనూటపం
డ్రెం డుపనిషత్సార గీతములు నిపుడు మూడవ
పర్యాయము ముద్రింపించితిని- ఇఁక లోకులు
ని యర్థగౌరవమును గ్రహించి యుపయోగిం
చి కొనఁ గోరుచున్నాను- జగత్ప్రసవితయును వ
రేణ్యుండును జగత్పతియు నపార కృపానిధియు
నగు భగవంతునకు అపరాధి…ను మహాపాపియు
నగు నేను నాభక్తి శ్రద్ధలతో సమర్పించు నుప
హారంబుగ నిది యంగీకరింపఁ బడుఁ గాత.

ఓమ్ బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

౧రసం॥ వైశాఖశు౧
విశాఖపట్టణము.

గోడే నారాయణ
గజపతి రాయఁడు.

శ్రీ

హరిః ఓమ్

ఉపనిషత్సారగీతములు.

నాటరాగము. జంపెతాళము.

అనంతానందమనిరా గొల్వరే- మననమున నమ నమున॥(పల్లవి)యనంతా ౧॥ ఘనంబగు ఘనము కన్నానందమనిరి కన్నంగ- దనంతనై మనోహర మనిధన ధనంబయిన॥(అనుపల్లవి)యనంతా॥౨

మనమునకు మనము వీనునకు వీనన ఘుజీ- వనము నకు ననిశ జీవనమునగుచున్। కనుగవకు కనుగ వై మినుకునకు మినుకునై- కనుగవయు మనము మినుకెనసి కానవనగా। దనరుచుం బనుల నవి యొనరింప మొనయునెడ- ననఘుసాధన ముతానననగ నివియును నిమర। నునికిఁ జెందిన మే లరుసుచుండిమనను వల-సినవానినొనగూర్చి యనయంబు దనరుచుల॥ (చరణము) యనంతానందమనిరా గొల్వరే॥ ౩.

ఆరభిరాగము. రూపకతాళము. (౨)

మోదించి పినరయ్యా॥(పల్ల)మో॥౧॥ ఆదరంబుతో బ్రహ్మ వాదులపలుకులనా॥(అను)మో॥౨

ఆనంతము యుదైన వానివలనజగముగలిగె। స్థానముగుదిశుదనం దెలీనంబగున్। వానిఁజెంద

లేకవా జ్ఞానసమును మరలువాని। జ్ఞానంబు
గలుగ నెంము నేనిభయము గల్గదు॥ వానిదెప
రమానందము దానిలవము లితరులందఁ బూ
నుదురా పరవస్తువే ధ్యానమునకు నాస్పదం
బు॥ (చర) మోదించివినరయ్యా॥ ౩.

సావేరిరాగము- త్రిపుటతాళము. (౩)

కోలాహాలములు చేసెద- రేలా ఓలోకులార!
కోలా॥ ౧॥ లీలాశీలుని శుభగుణ। జాలుజగత్స్వా
మిని దెలియక॥ వేలకొలది విరుద్ధభాషణము రా
లాపము లనయము సలుపుచు ॥కోలాహాల॥ ౨॥
పలనాకోర- యీశుఁడు కొండఱఁ- బోలరా
ని ముదములఁ దేల్చు౯। గేలిఁ జేసి కీడులనిత
రుల- నేలఁ జాలనేంచు౯॥ పాలనమునఁ బథపా
తమో జాలితేదొ సర్వే శ్వరునకు। నాలింపఁ
డో యార్తధ్వనులని యాలపింప నేల॥ కో॥ ౩.
అలకింపుఁడాతని దూరెద- రోలినెచటనుఁ
డివచ్చితిరో। మోసిలనున్న మోసపు సామ్రా
లకిలఁ- బొరిలుమాలి పరమార్థమగ్నం॥ కేలు
పాచి గంతులు వేయుచుఁ దూలి శుభర- దుఃఖ
ముఁ జెందెడి- పాలసులఁ జాలుగవలెఁగని మే
లమాడ మేరలమీఱిన॥ కోలాహాల॥ ౪.

వరాళిరాగము- జంపెతాళము. (౪)

కోనవలయు వేదాంత ఘనసారముల॥౧॥ మన
సంబు గలగురుని గని(యతని కరుణ॥కో॥౨॥
క్రమ(గొన(గ(ద)యుతదంగనికరముతోడన్।
వినవపర విద్యపర విద్యదగు(జూడగ।తనివిదీర
నత్తుర మనవయవ మ్రగ్గాహ్యా। మనింద్రియ
మవ్యయాం బనణువస్థూల॥ బనిధనమగంధర
స మనిస్వన మస్పర్శ-మనిరూప్యమ వర్ణం
బదియొపరబ్రహ్మవని॥కోనవలయు॥ ౩.

అఠాణారాగము- రూపకతాళము. (౫)

తెలియవలయు(దిరముగా ॥౧॥ తొలుతలే ది
ల మొదలుగ-నలయొక్కండె కలడంచు(॥ తెలి ॥౨
తలంప నెడుతపంబున నె- చలాచలముజగమెల్ల।
నలంత లేకలకించె. నఖిలేశు(డు। గలిగెనతనివల
నగకల-బతేంద్రియప్రాణంబులు। నింయనిలాన
లంబులును-జలంబులును చదలుమజియు(॥ ద
లకీ వానివలన నెకరు-వలియుమిత్ర వ్రజియురవి।
జ్వాలనుండును స్వకృత్యములు- సలుపుదురదెప
రవస్తువు॥ తెలియవలయు॥ ౩.

తోడిరాగము- ఆదితాళము. (౬)

పమందమయ్యా- ఓమహాత్మని ॥ న్నెమ(॥౧॥

నామరూపపరిణామములు నీయెడ। లేమిఁ జేసినీ
నామముఁ గనతే। నేమంటి నయ్యా॥ ౨॥

సామి వైనఁగాని జడరూపుఁడవని - లేను వ
నియునన లేముగదా। కామ మోహాములు నీ మొ
దలగునవి - లేమి నరుఁడవన లేను గదా॥ యే
మననీవఁట యేదియుఁ గావఁట - కామితార్థ
ములుగలుగు ఘనుఁడవఁట। నీమహిమముగన
సామర్థ్యము మా - కేమియు లేదని యెఱుఁగ
వెమఱిని॥ న్నేమంటి నయ్యా॥ ౩॥

హరికాంభోజి రాగము - రూపక తాళము - (౭)

ఆతని కేఁ జేతునతుల ॥నాతని॥ ౧॥ స్థితజగద్ధే
తువై - నీతివిధృతి సేతువై। మాతపితయునగు చు
సర్వ - భూతజాత నేతయైన ॥యాతని॥ ౨॥
ధూతసర్వదోషుఁడై - ప్రోతపంచ భూతుఁడై
చేతనాచేతనముల - తాతయై ధాతయై॥ ఆతఁ
డె యుడువీతిహోతృ - జాత పరిద్యోతనుఁడై।
వాత్సకశఁ పాతారా - వారితములకు ద్యోతనం॥
॥యాతని కేఁ జేతునతుల॥ ౩॥

బేగడ రాగము - త్రిపుట తాళము. (౮)

దేవుని నెవ్వఁడు - దెలియుచున్నాఁడు॥ దే॥ ౧॥
ఆవాసము లేక యేవర్తించు॥ దేవుని నె॥ ౨॥
కరము లేక పని గావించు వాఁడు! చరణ

ము లేక చరియించువాఁడు। కరణము లేక గో
చరములఁ బరికించు। భరము లేక జగము భరి
యించువాఁడు॥ తరణి శశధర తారకాగ్రహ-
ధరణిమండలములను జేసిన। పరుని శ్రీనారా
యణగజప- తిరాయ రక్షకుండగు॥ దేవుని॥ ౩॥

దర్బారు రాగము - ఝంపె తాళము. (౯)

వానిఁ గన్గొన నెంత- వారము మనమంత ॥౧॥
ఈనిఖిల లోకమె- వ్వాని యేల్బడియయ్యె॥ ౨
ఏ నెఱుంగుదు నన్న వానికే కానరాఁ।
డే నెఱుఁగుదు నని యను వానికే కానరా।
నీనిఖిలకరణముల హేతువై యెవ్వాఁడు। గాన
రాడందఱకుఁ గరణంబులఁ॥ తానె గన్గొను
చు విదితం బవిదితంబుగాఁ। ఈ నేలబయలు మఱి
భానుశశిబింబములు। నీని మేఘ ప్రభృతి కానే
హాముఖునె। వ్వాని శాసనమున నెవతిల్లు ధృ
తములై॥ వానిగన్గొన॥ ౩॥

దేశీయ దర్బారు రాగము - అటతాళము. (౧౦)

గతియని తలఁచితేఁ గల్గునే భయము॥గతి॥ ౧॥
పతులకుఁ బతియీ శిశుల కీశితదే। పతులకుఁ బర
మదైవతమైన యతఁడె॥గతియని॥ ౨॥

అతనికిఁ బతియీశితయతిశయితుఁడు। పితయు
ను బ్రతియును వెదకిన లేరు। శ్రుతులనీతనిశక్తి
మతిశ్రుతి బలముల। ద్భుతములు సహజములతు
లితము వైతగు॥ నతఁడతనుం డచ్యుతుండ కర
ణుం- డతఁడిం ద్రియ పతి పతిజగతికినధి। పతి
కారణమని శ్రుతుఁడగునతనిన్- నుతియించుట
యే హితము మనకతఁడు॥గతియని॥ ౩॥

గౌళిపంతురాగము- జంపెతాళము. (౧౧)

వినరయ్య జనులార! విశదంబుగన్ ॥విన॥ ౧ క
నుఁగొనఁగ దేవదే- వుని చేతి దీజగము ॥విన॥ ౨
మనసుకంటెను జవంబున నేగుచుండున్।
ముమ్మున్నయింద్రియంబులకుఁబయినుండున్।
చనఁడు చనుదవ్వనను సవిధమున నుండున్।
మనసులో వెలినుండి యనుదోఁపకుండున్॥ అ
నయంబు నఖిలమా తఁడియందు నఖిలముఁ। దు
నునతనిఁ గనువాఁడు గొనఁడే జుగుప్సయును।
జనునెయ్యెఁడ పరునిధన వని తాదులంమమతి।
యెనయఁడు పరవస్తు వను ధనము చేకొనియుండ
॥వినరయ్యజనులార॥ ౩॥

ధన్యాశిరాగము- రూపకతాళము. (౧౨)

వినుఁడీ నిగమాంత వేద్యంబున్ ॥౧॥ కనుఁగొ

సునది ఘనసౌదామని(బోలిన దనియెంచి॥ ౨

మనంబ నేడు గుహాలోన యనఘ పరవ్యో
మంబున(దనంతనే వెలు(గుచున్న యనం
తుసత్యుని। ఘనమైన మనసంబున(గనుంగొ
నిన జనవరుండు। తెనుఖుష్మార్గము లెల్ల (గొను
పరవస్తువు(గూడి॥ విను(డీ॥ ౩॥

మధ్యమావతిరాగము- ఆదితాళము- (౧౩)

తరింపవలయు(జుమీ॥ ౧॥ నిరత ముభయంకర
మైనకం। సంసారాబ్ధిని ర్ఘుణగంబు లెల్లను॥ ౨॥
అగజసర- శరరాగ్ని సిక్తా। విరహిత
నివాత సురుచిరధరణ। శిరము కముకం ధరయు
ను శరిగా। తిరముగొల్చియం తరంగ మందు
న్॥ కరణ(బుల సంధరించి కొనుచుం- బరబ్రహ్మ
మను తరణిబలంబున ॥తరింపవలయు॥ ౩॥

ఖమాంజారాగము, రూపకతాళము- (౧౪)

చింతసేయ నే- నెంతవాడనే॥ చింత॥ ౧॥ అంత
మెంసు నరయ రాని- వింతవింతలైనపనుల। నెం
తేని మొసగ(గ(జేసి- యంతటవర్తిల్లు నిన్ను॥ ౨
పంతగించి తిరిగిననా(క(డంతయు(గన లేమి
చేన। నంతయ నెడు పేరుధరణి కసురే(గాదే॥
అంతరిక్ష మందు(జూడ నింత కన్న నెకుర

డైన। వెంత లేసి చుక్కలున్న వెంది చూడఁగా॥
నంతటి మతి యంతలుగల వంతయు నిను మంత
నైన- బంతులవాడేఁ బక్రగించున నంతమైన నీకు
మహిమ॥ చింత సేయనే॥ ౩॥

యమునారాగము- ఆదితాళము. (౧౫)

అమితమహిమునకు- నమస్కరింత॥ మమిత॥ ౧
శ్రీమము పేరనుత్తమగుణ నిధినై- సమస్తలోక
రమణుఁ డైనయా॥ యమితమహి॥ ౨॥
సమానతరువునిమగ్నుఁ డైనరుఁ। దమితశో
కమున విముక్తుఁ డై। క్రిమమున నెవ్వని సుమ
హిమఁగనుఁగొని। యమంబుఁ డగుమ శోకవంబుల
విడుచు నా॥ యమిత॥ ౩॥

పూరికల్యాణిరాగము- రూపకతాళము- (౧౬)

పరమపురుషుఁ డొకఁడెరా॥ పరికింప నందఱ
కుఁ॥ బరమ॥ ౧॥ స్థిరచరములసృజయించి। సర
విఁబ్రోది సమయుఁచు॥ పరమపురు॥ ౨॥
ప్రజలెల్లఁ బృథువైన- నిజరూపమెఱుఁగతే
మి। సుజనులెవ్వరెట్లు తన్ను-భజియింతురో।
అజడరూపుఁ డైయట్లు-విజయంబుఁ జేసి వా
రి। నిజమనోరథములెల్ల- నజస్రింబు ఘటియిం
చు॥ సుజనావననిరతుఁడు శ్రీజగన్నాథుండనం

తు॥ దజయ్యూరిందునారాయణ గజపతిరాయగ
తునుండు॥ పరమ॥ ౩॥

పున్నాగవరాళిరాగము. త్రిపుటతాళము. (౧౬)

పండితులెఱిఁగిన- పరమార్థము॥ పండి॥ ౧॥ రెం
డో౽ర్కు- గుహలోన నెండ నీడలవలె- నుండి శుభ
ముగాను చూండు ఖండితముగ॥ పండితు॥ ౨॥

మండితమగునో౽ర్కు ప్రమాణనవిరళము। నుం
డెడి పక్షులు రెండేకదా। మెండైన తెలర్కుల
దండితో సంగతి। నొండొంటి నెడఁబాయుచుండుఁ
గదా॥ అండబాయక యందు ఫలమునో- కం
డు మెసవుచు నుండురుదితో। రెండవదిగో
నకుండి మెఱయుచు- నుండు నది యుద్దండమై
తగు॥ పండితు లెఱిఁగిన॥ ౩॥

శుద్ధసారంగరాగము- త్రిపుటతాళము (౧౭)

సుమతులార! వినరే ॥సుమతులార॥ ౧॥ శ్రమ
ము లేక సర్వ గముఁడైన పురుషోత్తము
నిఁ గొల్చువారి క్రమములనెల్ల ॥సుమతు॥ ౨॥

సుమహితధర్మసత్యములాత్మ రతులాఁ-
బ్రమదము నీవియుఁబ్రబలవలెన్। దమపూర్వ
లోనగళమ విషసత్కృత్యములెల్లఁ గామమునఁ బ

చరించి కాపవలెన్। తమ తల్లిదండ్రులు త్రి
మూర్తులైన గురువులు తమకు దేవులనితలంపవలెన్।
శ్రీమమునవచ్చు సత్త్వములైనవారికిం-దమశక్తి
భంగి నన్నము నీవలెన్॥ శమము దమము
ప మము క్షమయున్- శమాధియు నపరిమాద
మునిటు- లమరించినన్ విముక్తులగుచు- సమ
స్తకల్మషములు గడతురు॥సుమతు॥ ౩॥

సౌరాష్ట్రరాగము. త్రిపుటతాళము (౧౯)

కల్లగాదు వినరయ్యా॥కల్లగాదు॥౧॥ ఎల్ల వ
స్తువులకు నిల్లైన పరవస్తు। వుల్లము నందు
సంధిల్లం జేయుట మేలు॥కల్లగాదు ॥౨॥
ఎల్లెడం గన్నులు నెల్లెడ మోములు। నె
ల్లెడభుజములునీశునకున్। ఎల్లెడం గర్ణము
లెల్లెడం జరణము। లెల్లెడం గన్గొను నెల్లె
డ నుండున్॥ ఎల్లవారలయుల్లములయందె
ల్లపుడు వర్తిల్లుచును జగ। మెల్ల గుణముల న
ల్లునాతండె- వల్లభుండని యుల్లసిల్లుండు॥
॥కల్లగాదువినరయ్యా॥ ౩॥

హిందుస్థానీ కాపీరాగము. ఆదితాళము (౨౦)

కలుగదుగా- కలుషము॥కలుగదుగా॥౧॥
అమొలయనింపఫల పలుకుల నెల్లం- దొలంగం

జేసిని- మర్మలంటుఁ దలఁచినఁ। గలు॥౨॥

పలుకుల కునుచూ డుర్మలకు నలవిగా। కల యకపాలయక వెలయుచు నలధీ। రులధీకలనల కలవిమైనని। మర్మలపరతత్త్వము దెలిసినవారికిఁ॥ ॥గలుగదు గా ॥ ౩ ॥

పూ॥-చంద్రికరాగము-త్ర్యశ్రజాతిలఘువు (౨౧)

నరుండమృత గతిగను॥ ॥నరుం॥౧॥ నిరంజన త మెరయుచున్ పరమ పురుషునరసఁ జేరి॥న॥౨

స్ఫురజ్జ్ఞాతరూపరూప రాజమురుత రాకృతిన్। సుకుచిరున్ పరతరు॥ నిరవయవున్ నిర్వికృతిన్। చరాచరేశ్వరు॥ జగత్కరుని సంత తాస్యాం॥ నిరంతరము స్మరించినన్ విరత సుకృత దురితుఁడగుచు ॥నరుండమృత॥౩॥

శుద్ధసావేరిరాగము- ఆదితాళము (౨౨)

విన్నవించుటకు వినితముగాక-యున్నదొక్కటి నీకన్నదే ॥విన్న॥౧॥ ఎన్నరాని మహిమోన్నతిగలనీ। వన్నియు నింతకు మున్నెఱుఁగుదువఁట ॥విన్నవించుటకు॥౨॥

కన్నులు మొదలగు కరణంబులుమా- కెన్నియున్నవవి యిచ్చితివీవే। చెన్నగనెపుడును చెసకుండఁగ నవి- తిన్నదనంబున దేరగనీ

వే॥ మున్నుమున్న యీ మన్ననుమిన్నను-మి
న్నదనమ్మున వెలయఁ జేసితఁట। అన్నిఁట
నీవై యున్న వాఁడవఁట-కన్నతండ్రి నను కరు
ణఁజూడు మని॥పిన్న॥౩॥

ఆనందభైరవిరాగము- రూపకతాళము (౨౭)

భూరినమ పాక్రమము లిం-పారసలుప శౌరీ॥
భూ॥౧॥ ధారణినోం కారమయుని- ధీరులోం
కారమునసే।యారసికొనఁ గోరుదురా- ధారి
ణాపూరుషునకు ॥భూరినమ॥౨॥

స్వైరి దేవవారమెల్లఁ। గోరి చుట్టుకొను
చుఁ గొలుచు। ఘోరతమో దూరువాస మీ
అఁదలఁప మేలగునా॥ సారెకువఁధీరీతి పేర్కొనుఁ
డగు నారమణుని। చారువిభా సారముగని ధార
ణగొని మీరతనికి॥భూరినమ॥ ౩॥

తోడిరాగము- ఆదితాళము (౨౮)

భావనలోనే తలఁచి వేఁడఁగా। భరమా పరమా
నందఘనుని॥భావ॥౧॥ దేవదేవుని దివ్యసుపా
న। భావునిఁ బరమ పావన నాముని॥భా॥౨
స్థావర జంగమ జగదాధారుని। భావవిశు
ద్ధునిఁ బాపవిదూరుని।నీకథ౦బని యెఱుఁగరాఁ
డని। భావింపఁదగు గజపతిరాయ వరదుని॥౩॥

లలితరాగము. ఆదితాళము (౨౫)

దొరకొనునె- ఒరులకు నిది ॥దొరకొను॥ ౧॥
స్థిరశాంతాంతః- కరణుఁ డగుచును। శ్చరిత
ములవలన- విరతినిఁ జెందక ॥దొర॥ ౨॥

ధరహిత రుధిరము లరసికొనుటను। స్థిర
మతులకు నా- దరణీయంబఁట। పరహితకరత-త్ప
రులకు మేలగు। సురుచిరార్థులకు- దురవాపంబ
ది॥ ధరణిలోన నెవ్వరి చరితము లే- కరణినుం
డున కరణివారిదగు। పరమార్థమును సచ్చరితు
లకుఁగా- కరసచరితులగు దురాత్ములకు నది॥
దొరకొనునే॥ ౩.

ఇంగ్లీషు స్వరకృతి. (౨౬)

వినుఁ- డమృతతనయులాదరించు- నమృతరుచి
రమైన పదము- ద్యుమణి పగిదిఁ దోచుచుం-
దమము నెడలు థామము యన- సుమహితా
త్ముఁజూచుటా-గమము దెల్పెఁగాననే-యమృ
తసూనుమతని దెలియు- టమరవింక నన్యపథము-
లమితసూపుఁడైన యా- యమలుఁగాంచియా
త్మలాత్మ- యందుఁదృప్తి శమము నసమ- గమ
నఫలముఁ గాంతురు॥ వినుఁ- డమృత॥

మాలాధరిరాగము- ఆదితాళము. (౨౭)

ఆనందానుస్థానప్రదముగు- జ్ఞానంబూనంబైన

న్నసపుడు- దానధ్యానస్థానంబగుటనే- లోనా
నే॥యానం॥ నానామానంబౌనింద్రియతతి-
పూనక సూతాఖ్యానసకల- కరిసహాయము వ
లె॥ ధ్యానస్థానజ్ఞానుండైనక- భానాధీనం బౌని
న్ద్రియతతి- వానికిసర్వంతా నాశ్వంబ నూ్యన
ము గా లోనానీతి॥ నానందా॥

శంకరాభరణరాగము- ఆదితాళము- (౨౮)

ప్రణయమునవిచ- క్షణులు గాంతురట॥ ప్ర॥ ౧
క్షణభంగురములు- దృణములనుచు మది| గణియిం
పుచు ధా- రణాపరవస్తువు॥ ప్రణయ॥ ౨-
ప్రణవంబనియెడు- తృణతనాత్మమా| గణ
ముఁజేర్చుచు- ప్రణిధానంబునఁ| గణఁగియేయువీ-
క్షణమునసుఖిల| క్షణలక్ష్యముత- త్క్షణమునఁ ద
గులక॥ ప్రణరహితముని గణము గుణాకర-
మాణుతరములలో నణుతరముమహా| దగ్గణము
లోవచ్చూబ్బణమగు నిష్కా- రణమునర్వ
కారణము శరణమది॥ ప్రణయమున॥ ౩॥

కాంభోజిరాగము- ఆదితాళము (౨౯)

తెలియుఁడీ పరతత్త్వం బిందే॥ తెలియు॥ ౧॥
పలుతెఱఁగులయా త్మలందునొకటినిఁ| దలఁది
నపరమున ఫలమమృతంబని॥ తెలియుఁడీ॥ ౨॥

తెలివియిచ్చుటనే గలిగిన స్వాతంత్ర్యము। గలుగు లేనిచోఁ గలుగునె స్వాతంత్ర్యము। దెలిసికొంటనేఁ బెలుచననినవాఁ। డలతత్త్వంబున నలు సునె ఉంగఁడంట॥ తెలియుఁడీ॥ ౩॥

తెలివిబలిమిమైఁ గలఁనలవియో। తెలిపి లేన నుచుఁ బలు కనలవిగా। నలఘువడియనుచుఁ దెలిసినవాఁడే। తెలియువాఁడు మన దళము లోననుచుఁ॥ తెలియుఁడీ॥ ౪॥

రీతిగౌళరాగము- త్రిపుటతాళము. (౩౦)

కరుణింపవే ఓసామి! కరుణింపవే॥ ౧॥ పరమ పురుషా పరజ్యోతి- స్వస్వరూపాని స్సమా భృధికా॥ కరుణింపవే॥ ౨.

కరచరణముఖ కరణరహిత। చరస్థావర జగత్కర్తా। నిరాకార నిరాధార। దురిత దూర చరితధీర॥ నిరవయవయో నిరంజనయో- నిరతిశయ గుణ గరిమపరిమళ। పరవ్యోమస్థ రద్భిన్నయ- పరబ్రహ్మ పరానంద॥ ౩॥

ఆరభిరాగము- ఆదితాళము [౩౧]

వానికేయీ- వందనము॥ వానికేయీ॥ ౧.
జ్ఞానానంద- శ్రీనిధానంబై। జ్ఞానముఁకుతా. నేని దానమైన। వానికేయీ॥ ౨.

ఈనిఖిల భువన- మీశుఁడైనయో। వానిచే
తఁ బ్రభ- వంబుగనియెనే। వానిలోపలని- వా
సముండెనే। వానియెడఁదుద- లీనంబునగు॥
స్వానుభావ వీక్షణాత్మ నిహితం- బైన యీ
చిదచి దాత్మక జగమెం। తేనిసాక్షియైయెలుం
గుచును సు- జ్ఞానుఁడై తానయై పరుఁడైన॥
వానికేయీ॥ ౩.

సురటిరాగము- రూపకతాళము. [౩౨]

వివేకంబె తోడునీడరా సకల- వేదాంత సర
ణిఁ జూడరా॥వివేకంబె॥౧॥ ప్రవేశింపవలయు
సత్పథంబు- నివారింప వలయు దుష్పథంబు॥
వివేకమగు తత్త్వచింత నిరతము- నివేనయ
ము లిహాపరంబుఁకు॥వివేకంబె॥ ౨.

పరానర్థ చింతమానరా మదిఁ- బరోపకృ
తిఁ జేయుఁ బూనరా- దురాత్మ సంగతికిఁ బో
కురా సద- పరార్థములు సేయఁ బోకురా॥
పర వనితలఁ బరికింపక పర ధనముల గణియింప
క- పరమార్థ మందఁ గోరి పరమపురుషు మ
ది నిల్పర॥ వివేకంబె॥ ౩.

తనూర్థమ- మస్థిరంబురా దు- మ్మనో ర
థము దుస్తరంబురా- అనంతమగు పదముఁ

గోరరా అని- గనుంగొనఁగనిశ్చితంబురా॥ మ
నంబునం గనుంగొనం దనంతనే వెలుంగు జ్యో
తి నారాయణ గజపతిగా యనికి వరము లొ
సఁగుపదము॥ వివేకం బె॥ ౪.

నాదరామక్రియరాగము- త్రిపుటతాళము [33]

అందేయా నందము ॥౧॥ అందము గాఁదన-
యందలి మహిమమూ। నందె యుండి యిర-
వందు ననంతుని ॥యందేయా॥ ౨.

పొందుగఁ బ్రకృతుల- నుండఁజ వెనుకలఁ। గ్రిం
ద మీఁదనయి- యందఱకున్। డెందము లంద
లి- బందము తెపలిన- డిందని పదమిదు- వింద
గుచున్॥ ఎందుఁదిరుగుచు సందడిఁ గిగ- బృం
ద మగముం జెందుగతిఁదనుఁ। జెందిచేతను లం
దఱుఁ సుఖ- మొందు మందిరమైన పురుషుని
॥యందే॥ 3.

నాటకురంజిరాగము. ఆదితాళము. (3౪)

మహిమముఁ దెలియఁ మనవశమా॥మ॥ ౧.
అహాహా యఖిలవ్యాప్తహానిహితుఁడై మహి
తుఁడైన యా మహానుభావుని ॥మహిమ॥ ౨.
మహి యణు రేణువు మహాబ్ధి కణికయు।
మిహిరాది ద్యుతి మిణుఁగురునై। బహులము గం

ధవహా మొళ యూరుపు। నిహాయగం బడు వివ
రంబై॥ మహీ మండలము మాన్యత నేంద. మ
హాజనస్తోత్రములు పుష్పులై। గహన మైనయే
ఘుని గుంగొనంగ- సుహృదయులకుం దోచు
చుండు నాతని॥మహిమ॥ ౩.

కల్యాణిరాగము. రూపకతాళము. [౩౫]

నిక్కమె పెంపెక్కుఁగాక- టక్కు ఏలనే। నిక్కమె ॥౧॥ నిక్కమియగు తపము భవ్య- దృక్కైన తెలివి గలుగ॥నిక్కమె పెం॥ ౨.

పెక్కు మదముతోడఁ బరుల ధిక్కరించఁ బ దింగోరి- ముక్కు మూయునంతనే ముక్తిగల్గునే। చొక్కమైన శిష్య నోరులు సూడలేని నేప ముఁజేసి- మొక్క తప్పుఁ బలుకనని యుక్తుఁ డయ్యెనే॥ రొక్కమునకు భృత్యుఁడగుచు న క్కరైన పనులు చేసి- మొక్కి గురునిఁ దలఁపబం ధ మూడపోయెనే। ఎక్కుడైన శమముతోడ నా క్కఁడక్షులురందు గలఁడు- దిక్కు తఁడని తెలిసి యీశుఁ దక్కి మనసుతోడఁ బలుకు॥నిక్క॥ ౩.

కేదారగౌళరాగము- రూపకతాళము. (౩౬)

నమ్మి జగన్నాథుఁ గొల్వరే- ఓ జనులార!॥నమ్మి జగ॥౧॥ నమ్మిన సీనమ్ము గలదో- నమ్మకయు

న్నను గలదో। నెమ్మనమున నిరూపించి- యిమ్ముడి
విడహితమునఁగాంచి॥నమ్మి॥ ౨.

ఇమ్మహి శోధింపఁగ నొక- సొమ్ము దొరకునుగం
చు నొకఁడు। నెమ్మగలమ లేదటంచు. నరుఁడొకం
డనన్। ఇహమ్మాటలలో మొదటిది- నమ్మినడచు
చోనొకప। ఇమ్మన లాభమ్ము గలదు- గాంచి
చూచిరక॥ వమ్మని నమ్మకచనతే శమ్మెనను గల
దె హితము- నెమ్మిమీఅనటు గావున నమ్మనిం
చి పరమార్థము॥నమ్మి॥ ౩.

నీలాంబరీరాగము- త్రిపుటతాళము. [౩౭]

ఆరింపవె- ఓమనసా॥౧॥ ధ్యానమునరం. దే
నితవకెన।లేని పరుఁడగు వానిఁదలఁచి॥యా॥ ౨.

నానావిధం- బైనజగంబు। లోనమైన దానిఁ।
గానఁగరాని- ఈశివశంబు, లోనిడనుచుఁబూని॥
దీనినీదోకఁ ద్వైవఁ గాదని- కానియాసలు మాని
బిత్తుకుబ। లోనెరపు మే లుచెయుప్పలుని- పై
నఘనుమునవ- మేని నెలకొన॥యానందింప॥ ౩.

ఖరహరప్రియారాగము- రూపకతాళము. [౩౮]

ఆదరింపవయ్యా। ఓ దేవనీవె॥యా॥ ౧॥ ఆదిదే
వయఖిలవాధ। వేదాంతవేద్యరూప। నీదయయే
కకుమారు। శేదితరం బేవియుమతి।యా॥ ౨.

నీదాసి గనక చేయు। వేదాభ్యాసము లర
న్యా। రోదనములు తద్వ్రతములు। మేద శ్ఛేదన
ముల్॥ ఖేద మెసఁగఁ జేయుగు ఖా- లాదులు భ
స్మ్యాహుతిగం। గాదితీర్థ మజ్జనమ్ము- గాదె గ
జస్నానము మతి॥యాదరింపవ యా॥ ౩.

ధన్యాసిరాగము- ఆదితాళము. [౩౯]

స్వామికి నమ- స్కారము॥ స్వామికినమ ॥౧॥
ధీమంతులకు నె- ధ్యేయుండైన వా। చామనోవి-
చార దూరుఁడౌ॥స్వామికి॥ ౨.

నామ రూపజ- న్మకర్మ గుణహో। సామిత్రా
త్ముండైనన త్వ। దామాయను లో- కాప్యయ స్ర
ష్టుల। కైమాఁటికి లో- కానుగుణముగా॥ నా
మాదులనూనంబుగాఁగని- స్వీమశక్తితో- స్వీ
యమములు గని। సాకుమతఁ దల్చుచు- స్వాయ
మ్మ్రిళాశం ద్రేమోత్తుస్ఫిదుఁ- డౌరమాత్మ॥
స్వామికినమ॥ ౩.

కాంభోజిరాగము- అటతాళము. [౪౦]

ఈనది మాయామయము। మైనది దాఁటవలె॥ నీ
నది॥౧॥ మానిత దివ్యగుణ శ్రీనిధి యావరు। ధ్యా
నమని మొదుమ హోనౌక బలమున।నీనది॥ ౨.

పసింద్రియములు పానీయముజగ। ద్వేను

లుర్ఘుర సం స్థానమ్ములైతడు। లోనగు ప్రాణ
ము లేను నిందుని। దాన మహాంకృతీ దీనికి మూ
లమ॥ యీనదిమాయామయ॥ ౩.

మానిని యుదరము లోనునికి యుజని। పై
నల తెవులు జ రా సధనములను। నేను దుఃఖము
లున నూన వేగములగు। ఖానిలాదులు నలు వై
నసుడులుగా॥ నీనదిమాయా॥ ౪.

పనువదులులిపులైన విభిదలగు। లోనగు చీంకటి
లోనవిపర్వము। గా నారాయణ గజపతిరాయ।
శ్రీసుతుండగుపరు ధ్యానము బలమున। నీన॥ ౫.

నాదరామ క్రియరాగము. ఆదితాళము. [౪౧]

వేద్యమిదే చుమీ- యందిఅకును॥ వేద్య॥ ౧॥
విద్య యవిద్యయునను। పద్యలు రెండందు లోనగ
విద్యయనంగం బరమాత్మ ధ్యానమ। విద్యయనం
గ సత్కర్మాచరణము॥ వేద్యమిదే॥ ౨.

విద్యచే నొకంమన్ గలుగున। విద్యచే నొకం
డుగా గలదని। యాద్యులైన ధీరుల్ పలికిరి। హృ
ద్య మిట్లు లగుటన్- శుద్ధా॥ విద్యయుం గేవల
విద్యయుం గొనుటం। జోద్యము తమముం జొత్తు
రు గానయ। విద్యన్ మృత్యువు వెడలిన యంత
నె। విద్యనమృతమాస్వాద్యమ నునుసుఖ॥ వేద్య॥ ౩

హుసేనిరాగము- ఆదితాళము [౪౨]

ఆలకింపఁదగు। నదియిదియే॥ యాలకింపఁ ॥౧॥
లీలాకృతజగ జ్జాలుని విచిత్ర। శీలునిఁ దెలియఁగ
మేలు దుర్లభం బాలకింపఁ॥ ౨.

బాలురు పరధన- లోలురు వారికిఁ। బైలో
కంబేలా। యీలోక మెకా- కితర మెమఱియెఁ।
చేతేదనుగుణ- హీనులు దమ్ముల- కాలుని వశ
మ్మా- గావించుకొందు॥ రాలకింపఁ॥ ౩.

దేశియతోడిరాగము- ఆదితాళము. [౪౩]

సులభమె యాత్మ సుజ్ఞానము॥ సులభమె ॥౧॥
పలువురు వినఁ- వలెనన్నన్వినఁ। గతేరు విని
యం- దెలియఁగఁ జాలగు॥ సులభ॥ ౨.

కలఁడు గాక యొ- కట దాని వలనఁ। గలు
గఁ డెందునైనఁ। బలు తెఱంగులన్ బడయఁడు
పుట్టఁడు। పొలయఁ దెప్పుడైనన్॥ తొలఁతను
న్నయు- ట్టులనంతను దు- ర్బలుఁడు వీనిఁ దెలు-
పలేఁడు తరాఁ। దల గ్రహించు వ- స్తువు గామిని
ని- ర్మలమతులగు గురు- వులవలనఁ గాక॥ సు॥ ౩.

పంతువరాళిరాగము- ఆదితాళము. [౪౪]

కనుంగొనవలెఁ- బరమాత్మఁ॥ గనుంగొన॥౧.
తను రహితుండై- యనవస్థములో। తనువులం

దునం- తరాత్మయగు ఘనుఁ॥గనుం॥ ౨.

అనుదిత చరితము- లడఁగఁ ద్రోచితన। మ
న మేకాగ్రముగా। నెనయఁజేసియిత- రేంద్రి
యములు మన। మునకుఁ దోడుగాఁగా॥ మను
చు నట్టి బ్రహ్మ పుత్రములో దనము లమ్మే మీ
దమిత్తి యుపసే। చనమునమ్యేనె వ్వని కాత
నిఁగనుఁ గొనును గాక మూర్ఖుఁడెట్లు కనుఁ
గొనుఁ॥గనుంగొన॥ ౩.

జంఝూటిరాగము- చతురశ్రచాపు. [౪౫]

కానరేయీ కల్యాణము॥గానరే॥౧॥ మాన
పులకుప- స్మార్గము నడపని। ధాన్యమైన సువి-
ధానము జ్ఞానము॥గానరేయీ॥ ౨.

మేను రథముగా- మెరయఁగ రథికుఁడు।
దానికాత్మయే కా। వీని సారథి వివేకఘనము
వి।జ్ఞానగుణంబే కా॥ మానసము పగ్గ- యా
నింద్రియములు। మానిత హయములు- మతి
గోచరములు। పూనుగ విషయము- లౌనఁట
చలనము। లేనిపదమునో- లిఁజెందు నందునఁ॥
గానరేయీకల్యా॥ ౩.

శేగుప్తిరాగము- చతురశ్రజాతిలఘువు. [౪౬]

ధారమునీదే పరమపురుషనీ వారమైతివయ్య॥

భారము॥౧॥ చారుచరితవం- దారుజనావన।
ధీరేయజగ- త్కారణంబ మా॥భారము॥ ౨.
పాలిత విషయవి కారవేగమను। మారు
తమునఁ దూలి। దారుణతాపత్రయనక్రాదుల।
బారిబడి- యుబికి॥ తిరవి పాతక భారమున
నుసం- సారాంబుధిఁ బలుమారు మునుఁగు
చుఁగ। దారిమొందఁగన కారసితావర- కారు
ణ్యప్లవ గతిఁ గనుఁ గొంటిమి॥భారము॥ ౩.

సావేరిరాగము- ఆదితాళము. [౪౮]

నీకేనమో- వాకమయ్యా ఓకరుణానిధి॥నీ॥ ౧.
శోకమోహరహి తాకారుఁడవై- యేకానం
దత లోకములేలేదు॥నీకేనమో॥ ౨.
ఓకో భూతర- హైక నాభినే। మీకలితములై-
నొఱయు నరములుఁట। యాకరణినేయూ- లోక
ములాత్మలు। వైకజ్ఞానా- నీకేంద్రియములు॥
నీకతమునని భ్రీకతనిలుచున్- జేకొనిచిన్ను ని
రాకరింపఁగా। నీకుము నన్నని రాకరింప వల-
దేకడఁజనదుని రాకరణమిశ్లోక॥నీకే॥ ౩-

శహానారాగము- ఝంపతాళము. (౪౯)

ఎంతవాఁడవయ్యా నీ॥ వెంతవాఁడవయ్యా॥
యెంతో॥౧॥ చింతసైన నీమాయ- జంతరంబు

లోని నన్ను। బంతివలెఁ దగిలించి యెంతో- గంతు
లు వేయింతువయ్యా॥యెంతవాఁడ॥ ౨॥

భూగోళ మునను న్న- భూతంబులు భూధ
రైళ। భాగమందు చీమలనఁగఁ - బరఁగియు
న్నవి। ఈగోళ మొక చీమ- గాఁగణింపఁ దగిన
తా। రాగణముల గ్రహములనోళ- వేగమున ర
చించినావు॥ ఈగతిఁదగు నీగుణముల నేగతి జ
గతీగతుఁడగు- యోగివైన వర్ణింతు శ్రీగజపతి
రాయవరద॥యెంత॥ ౩.

ముఖారిరాగము- ఆదితాళము. [౪౯]

పరీక్షింపరే చతురులార॥పరి॥౧॥ పరార్థులవశీ-
కరింపవలసిన। పరవస్తు పరం- పరందిరంబుగ॥౨.

పరములింద్రియ- ప్రతతి కంటెగో। చరము
లు వివరింపన్। నరుల కంతక- న్నం బరమంతః।
కరణమూహింపక॥ వరుస బుద్ధిత- త్పరంబు దా
నికి- నరయ నాత్మయింపా। శరీర మటపై- సర
విదానికిఁ- బురుషుఁడరయనో- పుప్ర చంచుఁబ
రుఁడై॥పరీక్షింప॥ ౩.

కేదారగౌళరాగము- రూపకతాళము. [౫౦]

ఖేద మేలామఱి। మోద మేలా॥ఖేదమేలా॥౧॥

ఆదరంబు తోడఁ హేయ। మైన దాని విడిచి
పరమ। మోదనీయ మును జెందఁగ! మొనసి
యున్న వానికి॥ ఖేద మేలా॥ ౨.

ఆది లేక చూడ రాక। యఖిల గుహా నిహి
తుండై। యాది యగుచు నంతరాత్మ। యైన
వాని॥ వేదాన్తోదితమైన- విశదయోగ కౌశలము
న। వాద మెడల దెలిసి కొనిన- పరజ్ఞానియౌ
వానికి॥ ఖేదమేలా॥ ౩.

చలత్భైరవి రాగము- చాపుతాళము. (౫౧)

ఆతని దేచుమీ- యాత్మతత్వం॥ బాతని దే॥౧॥
పతటి వెందే- నాతతజ్యోతియై। పూత విచక్ష
ణ- చేతోగతుఁడగు॥నాతని దే॥ ౨.

ఈ తనువునఁ బ్రా- ణేంద్రియ ములతో। భూ
తపంచకంబుతో డనే। చేతో గుహఁజొ చ్చివ
ర్తిలుచునే। జాతమైనయా- చేతనతత్వం॥ బా
తని దే చుమీ॥ ౩.

హిందుస్థాని కాపీరాగము- చాపుతాళము. (౫౨)

నిదుర మెలఁకన రయ్యా। నిపుణులారయా॥ ని
దుర॥౧॥ వదలరానిదు- ర్వారమాయదే। నేదఁ
ద మోఁగు గా- హితమహితంబగు॥నిదుర॥ ౨.

చెదురు లేకఘోర- శితిధారగటం। గదిసి చూ

డరాని। సదమల తత్త్వము- సరవిఁ జూడఁగా।
విదితులయినను- ద్విద్యల భజించి॥నిదుర॥ ౩.

ఆరభిరాగము- ఆదితాళము. (౫౩)

వరధీరుం డెవ్వాఁడో॥వర॥౧॥ వరుసబహిర్గో
చరములైన తన- కరణంబులలోఁ- గఁద్రిప్పిక
నఁగొను॥ వరధీరుం డెవ్వాఁడో॥ ౨.

పరాఙ్ముఖంబులుగా- మనకల। కరణంబుల
నిడేఁగా-పరమే। శ్వరుఁడుగాన వెలిగా- నది
సంచరించు నిశ్చయముగాఁ. గావున॥ వెకవెఱుఁ
గనియా- నరుఁడు హేయగో। చరములు గోరు
చు- చటుల కాలదు। స్తరపాశంబుల- సఁదడి
వడునీ। కరణిఁ దెలిసదు. షార్మము విడిచి
న॥వరధీరుం డెవ్వాఁడో॥ ౩.

ఖరజారాగము- ఆదితాళము. (౫౪)

ఉదారుఁడవు గావే। ఓ పరమ దైవతమ నీవె॥
౧॥ సదయ హృదయ నీ- పదముగనుఁ గొనుచు।
ముదమున దీనుల- వెదకి ప్రోతువఁట॥ఉ॥ ౨.

చదువులు వెయ్యేలా సారెకు। చదివించు
ట యేలా। కదలని ధారణ కలదని మదిలో। మ
దము గలుగనేలా॥ ఇదిమూలంబని యెఱుఁగరా
కనీ- వెద నొక్కొక్కనికి వెలమి దోచుచుఁ।

గొమవ లేని కోవిదత నొసఁగిపెం- పొదవ న
మితపం పద లొసఁగుదువఁట॥ఉదారుఁ॥ ౩.

సింధుస్వాళి అసావే - ఆదితాళము. (౫౫)

సారాకార నీకేనమ। సాకారమత్యుదార॥సా
రాకార॥౧॥ స్ఫారాదీనా- చారసజ్జనా। ధా
ర నిర్వి- కారయపార। సారాకార॥ ౨.

ఘోరమైనసం- సారం బనునం। భోరాశి
నిఁ బడుటకు। మేర మీాఱుభయ- భారము దీ
ఱఁగఁ। గోగువారలకు- పారమైనయో ॥సారా
కార నీకేనమ॥ ౩.

భైరవిరాగము- రూపకతాళము. (౫౬)

నీమాయ తెమలింప- లేమయ్యా॥నీమాయ॥౧.
కామాది వశము నొంది- యీామేను దిర ము
టంచు॥ నీమాయ తెమ॥ ౨.

సారంబు లేనిబం- గారుపిచ్చికపని నె। వ్వ
రైన వివరింప- వశము గాదుగా। పారరహి
త సర్వలోక- కారణంబ వైతివీవు। ఘోరమై
న మోహాంధ- కారమందు నుంటి మేము॥
కారుణ్యంబున నీవే గాకపింప వలయుఁ గాక-
నారాయణ గజపతిరా యారాధిత పరమపురు
ష॥నీమాయ తెమలింప॥ ౩.

తోడిరాగము- ఆదితాళము. (౫౭)

సందేహం బేలా॥ సం॥ ౧॥ ఇందు నందు నేక
మైయుం- పొందుబ్రహ్మ- మింయిలోన॥ సం॥ ౨.
ఎందుఁ గనుఁగొనిన- నేక మెయనుచు। దేం
డము నను బా- టించు తత్త్వము। ఇఁదునొం
డుమతి. యఁందు నొండుననఁ। జెందు జన్మ
మృతు- లొందెడు సందడి॥ సందేహం॥ ౩.

దేవగాంధారిరాగము- ఆదితాళము. (౫౮)

ఆయాత్మ తోచు టే- యరుదయ్యా॥ యాయా
త్మ ॥౧॥ మాయాతి రోహిత- మానసులౌవా
రికి। నేయాత్మ యందుఁదా- నేయంతర్యామి
యైన॥ యాయాత్మ॥ ౨.
ఈ యింద్రియముల నెల్ల- నెందుఁబోకమర
లించి। స్వాయత్తము గమనమున- నమరఁజే
సి। హేయవిషయముల నెల్ల(- దో)యుబుద్ధి
తో మనంబు। డాయఁజేసి దానినానిఁ- బాయ
కవేర్చినఁ గాక॥ యాయాత్మ దోచు॥ ౩.

శంకరారాగము- ఆదితాళము. (౫౯)

లోనే యున్నాఁడు॥ ఈశ్వరుండు మన॥ లో
నే॥౧॥ తానంగుష్ఠ- మానములగు హృ- త్స్థా
నంబుల భ- క్తానుగ్రహమున॥ లోనే ౨.

ఐనవానికిం- బైనఁ గాఁగల| వానికిఁ దానీ-
శ్వరుఁ డనుచున్నా| బూనినే మరే- పునతఁ డెయ
యుపాగ| లేని యగ్నిఁబో లిరోయకే మన||
లోనే యున్నాఁడు || ౩.

బృందావనసారంగరాగము- ఆదితాళము. (౬౦)

అదె యమృతపదవి |అదె|| ౧ || ఎద నింద్రియ
తతి- గదియఁదన మనియుఁ- గదలకుండు న
దె- కదా యోగము ||నదెయమృత|| ౨.

హృదయ బంధమైన- యెడఁబాయక పెం|
పొదవు కామగణ- మొయ్యనవీడఁగ| నది మొ
దలగు ద్వే- షాదిగుణంబులు| వదలు నపు డెబ్రి-
హ్మానందనంబగు ||నదేయమృత|| ౩-

వరాళిరాగము- ఆదితాళము. ౬౧

వానివలనవి- శ్వముపుట్టున్ ||వాని|| ౧ || వా
నిఁ దెలియ స- ర్వముఁ దెలియ భూత| యో
నియ ఘచుచుటి- యునక్షరుండగు|| వాని||౨

పూనికసా లె- పురుగుతంతువి| తానమున్సృజిం
చుఁ. దాఁగొను నోషధు| లీ నేలఁబొడము- నీగ
తిజీవుని| మేన నెరులక- లిన్ మొట్టులట్టుల|| వా ౩

బిలహరిరాగము- రూపకతాళము- (౬౨)

తలఁపున నెదే వామమ్ము| దయఁ బ్రోవవేవా|| ౧

తులువతనము తోడి తమము। దొలఁగమృత్యు
బలముఁదోఁచెది। చెలువైన తెలివితోడ। వెలుఁ
గు నమృత ఫలమొసఁగుము॥తలంపునవె॥ ౨॥.

పలువురు నీపగిది వినమిఁ। బలువుగువిని తే
లిసికొనమిఁ।బలుకువాఁడుఁదెలియువాఁడు। నిల
నరుదైరెన్నన్॥ వెలియాసల మెలఁగిమృత్యు-
బలవత్తర పాశమ్ములు। నలియకధీరులు నిన్నున్-
దలఁచియమృత ఫలమందిరి॥తలఁపు॥ ౩.

యదుకులకాంభోజి- త్రిపుటతాళము. (౬౩)

స్వామీ యంతర్యామీ॥స్వామీ॥౧॥ ధీమ
జ్జన-ధ్యేయసర్వసత్। క్షేమంకరనమ- సత్ర్య
ఠిసీకిదె॥ జగత్స్వామీ॥ ౨,

నీమహిమంబున- నేబ్రదుకుదురఁట। యీ
మానవులెందున్। పాములకు నల- ప్రాణా
పానము। లేముఖ్యము లెందున్। ఈమారుత
ముల- నిందుపర్వ్యధో। గాములఁ జేయుచుఁ-
గాతువివేకా॥స్వామీ॥ ౩.

కల్యాణిరాగము- రూపకతాళము- (౬౪)

దేవాధిదేవనిన్నే- సేవింతునయ్యా॥దేవాధి॥౧॥
నీవాఁడ నేననుచు నన్ను। నేవేళ భావింతు న
య్యా॥దేవాధిదేవ॥ ౨.

ధ్యేయంబు నీవెయని- శ్రేయము నీదానంబ
ని। ప్రియంబులెల్లన- పాయంబులనియు। నీ
యొక్క- కరుణయే యు- పాయంబటంచు నా।
రాయణ గజపతీంద్ర- రాయవరద యనుచుం దు
లంచి॥ దేవాధిదేవ॥ ౩-

జంగలా రాగము. ఆదితాళము. (౬౫)

ప్రాకృతునకును పదవిదొరకునే॥ ప్రాకృతు॥ ౧॥
చేకొనియాని- ర్వ్యాకృత పురుషుని- నాకలించు
బ్రి- హ్మవిద్య దెలియని॥ ప్రాకృతు॥ ౨-

లోకమెల్లఁ గ- ర్మాకులమనుచువి- వేకబుద్ధి
భావించి। యీకృతకంబున- నెట్ల కృతకంబు- చే
తుకునని చ- ర్చించి। ధీకలితబ్ర- హ్మైకభావును-
లోకుని గురునివి లోకింపనతఁ। డేకాగ్రనిద
ను- స్వీకరించిహితుఁ- డైకరుణించినఁ- గాక
కేవల॥ ప్రాకృతునకు॥ ౩.

నవరోజు రాగము. ఆదితాళము. (౬౬)

ఎన్నఁదరమే। యీతనిమహాత్మ్యం॥ బెన్నఁ॥ ౧॥
అన్నియు నెఱిఁగి స- మున్నతుఁడై తన। కన్న
మేటి లే- కున్న వాఁ విధ॥ మెన్నఁద॥ ౨.

మున్నమున్న సంపూర్ణ తపస్సం। ప
న్నమగుచునా- బ్రహ్మము సృజింప। నిన్నిఖిల

మువిల- సన్నామశమై। యన్నపానా- ద్యా
త్యాగ మెసంగు॥నెన్నఁదర॥ ౩.

హమీరుకల్యాణిరాగము- ఆదితాళము. (౬౭)

వదలునే భవపాశము॥వదలు॥౧॥ సదాబ్రి
హ్మవి- జ్ఞానము లేక। ఉదారమగుపద- మొ
దవు చేయరది॥వదలునే॥ ౨.

అదృఢనారలీ- యజ్ఞాదిక్రియ। లివియెలుఁ
గక పడు- నెనిమిది జనములు। గడస చేయు నీ·క
ర్మమె మేలని। మదినెంచిన జర- మరణములు నను
నివి॥వదలునే॥ ౩.

కేదారరాగము- ఆదితాళము. (౬౮)

పరికింపఁగ వి శ్వరూపమే ॥పరికిం॥౧॥ సర
విఁ జూడనణు- తరుఁడై యఖిలా- న్తరాత్మ
యగు నా- తనిశరీరము॥పరికింప॥ ౨

శిరము దివము- స్థిరమ గరజస్సి। శరదినక
రులీ- తుణంబులై। హారదంతరములె- యమల
శ్రవణము। లరయశ్రుతులు వ్యా- హారములై
తగు॥ మరుత్తు ప్రాణము- మతిదన యతః·కర
ణమఖిలలో- కవికారములౌ॥పరి॥ ౩.

గౌళపంతురాగము- ఆదితాళము. (౬౯)

కష్టఫలము తే కర్మములు॥కష్ట॥౧॥ సృష్టిక

ర్తనొ- శిక్షిఁ జేసి మన । కిష్టఫలములిడు- నీ
తుని నెఱింగిన ॥కష్ట ఫలము లే॥ ౨.

ఇష్టాపూర్తము- లేమేలనిని । దుష్టనుల
ని గం- తోషముఁ జెందెడు । శిష్టులు పుణ్య
వి- శిష్ట లోకముల । తుష్టిఁ జెందితుది- భ్రిష్టు
లగుదురు గట ॥క॥ ౩.

పంతువరాళిరాగము- ఆదితాళము. (౩౦)

ఇంతలు నెఱుఁగరుగా ఓ దేవ ॥యింతలు ॥౧॥
ఎంతలు తమతమ చెందము లఁగడ । వింతు
సేయు రూపుందలపోయుదు॥రింతలు ॥ ౨.

కొందలు ప్రతిమలయందుఁ దలంతురు । కొం
దలురవియందుం దనుకొందురు । కొందలు పీరలఁ
గూడదనుచునతి । మందులగుచు బయలున్ దీల
కింతురు ॥ కొందలు కన్నులు మదురఃగమూయు
చు- నంద్యమైనయొక చందముఁగందురు । ఎం
దటెట్లు గనినందము ముకదను- ముఁదుఁగం
దఃరానందమయునిని ॥న్నింతలు ॥ ౩.

ముఖారి రాగము- ఆది తాళము (౩౧)

కిమిదమ హో-సుమహిమన్ ॥కి॥౧॥నమతియ
ఉ-న్నమతిగ లే । నమతినహో- నిమజ్జతిగ ॥ ౨.

కిము పితవరూపమస్మి । నమాచష్టి సం

ఖ్యావాగ| కిమిత్యుక్తే కించిదపిన| సమర్థాయి
తుమలమీశ॥కిమిదమహో॥ ౩-

గౌళిపంతురాగము- అటతాళము [౪౨]

నీవెకారణంబవు- అందఱకును| నీవె జీవనంబవు॥నీవె॥౧॥ దేవదేవమేము- నీవలననె పుట్టి| నీవెయాధారము- గావర్తించితిమి॥నీవె॥ ౨-

భావనియతి కాలము- అలవోకస్వ| భావము ననఁ జాలము| జీవులుభోగంపు తావులువిశ్వంబు| నీవలననెగాన కావుకారణములు॥నీవె॥౩

దేవాయతివేలము-నీమహిమము| భావింపఁ గఁజాలము| ఏవిధమునవీదు భావనగలిగించి| పావన మొనరించి కావనీవెగతి॥నీవె॥ ౪-

ఏవేళను మేమే ఓజగదీశ|నీవారముగా మె| యావత్కాలమునాకా యణగజపతిరా య| భావిత నతజన పావనపరమేశ॥నీవె॥౫.

కల్యాణిరాగము- ఆదితాళం- (౪౩)

వరుఁడగువానికి సరిగలఁడే॥వరు॥౧॥ పురుషుఁడొకఁడుతు- భుల్లేఁడు బాహ్యాభ్యం| తరుఁడమూర్తుఁడ- తరము పైపైఁ॥వరు॥ ౨.

స్ఫురదనలంబున- స్ఫులింగములుడు| పరగణనము లే- కరణిఁ బొడమునీ| వరుస వివిధజీ- వజాతమాయ| తనునందె పొడముఁ - గనునం

దేశియము॥ పదముఁడగు॥ ౩.

హిందోళరాగము- మిశ్రచాపు. (౩౪)

సత్యవాదికే. జయంబగు॥ సత్యవాదికే॥ ౧.
సత్యముఁదప్పిన- జనులకెప్పుడుదా। గ్గత్యము గా
క- గతి గలుగునే॥ సత్యవాదికే॥ ౨.

నిత్యమైన మోక్ష- నిధానములవడు। ప్రత్యక్ష
ము దే- వరూనమని మెఱు। నత్యంతాఖ్యం- బ
యిన త్రోవయది। సత్యము నవెఱుషి- జనులు
చేకొనిరి॥ సత్యవాదికే జయంబగు॥ ౩.

సూరాకప్రసు రాగము- అటతాళము. (౩౫)

అతివాదియగునే- ప్రాజ్ఞుం॥ డతివా॥ ౧॥ కృ
తమతిరూ క్ష- శ్రీశుండై యూన్న। రతియైక్రి
యూం- చతురుండైనవాఁ॥ డతివాది॥ ౨.

యకులఘుబుల- హ్నానర్యసుజ్ఞ। నతప
స్సత్య- స్సిద్ధులెవ్వా నిని। సతతము నంత- ర్యా
మువునఁ గాంచు। రతని రూపుపా- ణాత్మనె
ఱుఁగువాఁ॥ డతివాది॥ ౩.

దర్బారు రాగము- ఆటతాళము. (౩౬)

పరావరుని గూ- ర్పనుం గనునంతనె। పాయు నూ
ర్ధ్వమై- హేయము లెల్లన్॥ బరావరు॥ ౧॥ తెర
లువడుదెస లం- దియును కర్మములు। కరలు హృద
యబంధనంబులు దలుగును॥ పరావరు॥ ౨.

హిరణ్మయంబౌ- పరకోశంబున। విరజంబగు
చుండె- నిరవయవంబై। పరిశుద్ధంబై- పరవిదులకు
గో। చరమగుజ్యోతి- స్సారమైనయా॥పరా॥ ౩

జంఝూటిరాగము- అటతాళము. (౭౭)

ఆనందమయుఁ బర మాత్మఁ దెలియుఁడీ॥ యా
నం ॥౧॥ వానిఁదెలిసిన- వాఁడున్న వాఁడు।
వానిఁదెలియని- వాఁడెలేనివాఁ॥డానంద॥౨॥
వానివలనబయలు- వాయువగ్నిజల। మీనేల
యుఁబుట్టె- నింకోషధులుఁబె। పూని యన్నము
దాన- పురుషుఁడన్నమయుండు। లోనప్రాణ
మనోవి- జ్ఞానమయులాలోనున్న॥యానం॥ ౩.

హిందోళరాగము- ఆదితాళము. (౭౮)

నిత్యానందమయా నిన్నెతలఁతు॥నిత్యా॥ ౧॥
సత్యానంత జ్ఞానాకల్ప। సత్యకామ మో స
త్య సంకల్ప॥ నిత్యానందమయా॥ ౨.
అత్యంతాశ్చర్యామిత వికల్ప। సత్యలోక క
ల్పనశిల్పా। భృత్యభూతవరు ణేంద్ర సమీరా।
దిత్య మృత్యు ముఖ దేవ యనల్పా॥ శ్రుత్యంత
శ్రుత సూత్రాకారజ- గత్యంతర్గత సకలాధార।
య త్యంతరంగ నిత్యనికేతన- గత్యంతర ములు
గావు కావు మిఁక॥నిత్యానందమయా॥ ౩.

దర్బారు రాగము - ఆదితాళము. (౩౯)

దేవదేవ నీ కే వందనములు। నీవే శరణము ని
త్యంబున్॥ దేవ॥ ౧॥ ఏవేళలనే తావులనుండెడి।
జీవుల నెల్లను బ్రోవఁ దండ్రివగు॥ దేవదేవ॥ ౨.

కోపిదుఃలును ద్రోగాపిష్టులమూ। భా
వళియునననధిగంపన్। దేవర వేమటి యీవిశ్వ
మునకు। జీవనమూలంబై వెలసితివో॥ దే॥ ౩.

నీవ హెబ్రూరమా దావల్లా వుజె। హెబ్రూవా
లాడజని జోవనియున్। దేవుఁడవు మహా దేవుఁ
డవనియును। హావిష్ణుఁడవని భావింతురుశ్రీ॥ ౪

నీవున్నతుఁడవు నేనజ్ఞుఁడనని। యీవిధమె
ఱుఁగుట యేతగరున్। నీవింద్రియముల కావృ
తిఁ జేసితి। కావునఁ దెలియఁగ నీవవిలెస్సఁగ॥ ౫

లావావీఁకటి లోవర మవరము। భావించు
టకుం బాధ్రవమున్। దైవాధీనతఁ గావించి
యునన। పావృతనీమతి జీవులకొసఁగితి॥ దే॥ ౬

కావివియానని ధీవృత్తులుఘన। మైవాగిం
పన్నాపింపన్। క్రోవలు నరకము దేవస్థానము।
కైవడి మీరివి భావింపఁగనో॥ దేవదేవ॥ ౭.

తావకీనమా నీవుల మేమక్కృ। తావజ్ఞులమై
సేవింపన్। నీవదియీవిగ భావింపెదవఁట।

మాపినయమునీ కావశ్యకమం॥ దేవ। ౮.

ఈవసుధనెయా జీవులనేకం। టీవసిలలఁ
చుట హీనముగా। నేవిధములలో కావళుచెల్ల
న। నీవివెయనమతి నీవేయొనఁగుము॥ దే॥ ౯

ఏవాగలనిల నీవిద్వేషుల। భావింతును నే
నో వరదా। నీవజ్ఞాహతి చేవారలహతి। గా
వింతువనేడు భావననిడకేము। దేవదేవ॥ ౧౦.

నీవిధిచొప్పున నావర్తనము। చో వగలఁగ
ని మ్యావిధమున్। తోఁనదప్పుచో భావుకముగ
నా। ధీవృత్తులనిడి దిద్దుము జక్రగ॥ దే॥ ౧౧.

ఏవగింపఁదగు కాపరమెపుడున్। భావంబున
చొప్పడకుండన్। నీవిజ్ఞానము నీవరగుణము
లు। కేవలమనుమా లాపహమగుతన్॥ దే॥ ౧౨.

ఆవలిదినశిఖము వాకలించునటు। లోపి శ్వే
శ్వర బోధిన వలెన్। తావకకృపనా పైవర్తింపు
గతి। భావుకమతినొకు పైనేసిడవలె॥ దే॥ ౧౩.

శహనారాగము- అటతాళము- (౮౧)

మాయంమ దయసేయవే యోజగదీశ॥ మా॥ ౧
నీయానతిచేనీ- మాయాచక్రిము। హాయం
త్రిములలో- పాయకపడుచున్న॥ మాయంమ॥ ౨
ఏయాత్మలకైన నీచక్రిము। శ్రేయేహతి

గా సర్వ। స్త్రీయాకృతిభవ చియాకృతి యన్త్ర।
రాయంబులు పీడజేఁయంబులుమాకు ॥మా॥ ౩.
ధ్యేయుండవునీవే- యండఅఖని। శ్రేయసం
బునీనే। నేయునేలనా రాయణగజపతి। రాయా
భీష్టపర్రి దాయక జగదీశ॥మాయందు॥ ౪.

బేగడారాగము అటతాళము. (౪౧)

పాలుపైన గోవున్నది- బ్రిహ్మ్మమునకు। కలిమి
సేయుచున్నది॥పాలుపైన॥౧॥ తెలియవాల్గ
డఃగులు- గలదదిపదియాలు। కళలనింపగుచుఁని-
షరలమాబ్రిహ్మమునకు। పాలుపైనగో॥ ౨.
వెలయుతూర్పు మొదలు గల నలుదెస లును।
వెలుఁగునాల్గు కళలు గలయఁగనియఁడు। యి
లయుబయలుపైని గలలోకమంతయు। జలధి
యునను నాల్గు కళలదియఁడుగొండు॥పాలు॥ ౩.
వెలయునునలవేడి వెలుఁగును మెరుపును। జ్వల
నమునను నాల్గు కళలదిమఱియొండు।లలిగన్నచె
వియు ల్లముప్రాణమునాల్గు। కళలదిచరణము
గలదునాలవది॥పాలుపైన॥ ౪.

తోడిరాగము- రూపకతాళము- (౪౨)

ఫలముగలుగకున్నె। వేయువిధులు శలిపినచో॥
ఫలము॥౧॥ ఇలయు డపియు నెలమినేలు। నల

దొరయూ నేలకొండంబడ॥ ఫలముగలుగ॥ ౨.

తెలిసిన వాండొక్కండేకా మఱి। తెలియని
వాండొక్కండుకా। కలుఁ ప్రదురొక చందముననె। క
లుగ దెహము గనుఁగొనకా॥ వలనెఱింగినవాండొ
క్కండు- వలసినచోందుంచి తలంచి। తెలివిశిద్ధ
యోగము నగ- గలిపిననది బలిమిననమరు॥ఫల॥౩.

కన్నడారాగము- అటతాళము. (౫౩)

ఉన్నాండెందుకా- సర్వేశ్వరుఁ॥ డున్నాండె॥౧॥
పాన్నే యిన నొప్పు- చున్న రూపుమై। నున్నా
మంగే- నున్నాఘుంగే॥ యున్నాండెం॥ ౨.

ఎన్నరానివాఁ డగుటకా- మనే। కన్నంటికని
పాప్రగుటకా। కన్నుల లోకము కన్నెనరవియం
దు। ఉన్నాండను యోగు లన్నారనియందు॥ఉ॥౩

బేహాగురాగము- రూపకతాళము- (౫౪)

తెలియవలెం- బరమార్థంబున్॥ దెలియ॥౧॥
నిలువనిరూపుది- నిలుచు రూపుదియు। నల బ్ర
హ్మము చే- బలిమిఁజెందెనని॥ తెలియవ॥ ౨.

కలంచుతానున త్తలబ్రహ్మమునని। తెలివి
తేనిచోఁ బలుపాశంబుల్। బలిమిఁబట్టు ను
జ్జ్వలమైనబ్రహ్మము। గలదని తెలియకా బలిమి
నూడునవి॥ తెలియవలె॥ ౩.

శ్రీరాగము- ఆదితాళము. (౮

ఆగఁడేగతి గా- వా॥ శత॥౧॥ గతియెంచున్।
గానని నా- కతులశ్రీ- యుతుఁడే వాఁ॥ డత॥౨.
ధృతసంసల సా- ధువులఖిలా। శృతచేసం ద
అసఁగా న। మృత్యులై హితులై- సుతపసుల లున।
స్మృతిశాలులునా- మాను లెవ్వని॥ సతతమంగళా-
స్పదముపదముగ- నతనుగన్గనగ- గుణా
హాంబున। నతిలోకంబులు- నచ్ఛిద్రములో-
వ్రతములు సేతురు- వనములోపల నతఁడే॥ ౩.

కల్యాణిరాగము- ఆదితాళము- (౫౬)

ఓయక్షేశ యీవిచిత్రజగమున- కాయువు వేల్పు
మనివే॥౧॥ ఏయెడలను మేము తిరిగి చూడిన। నీ
య మోఘ దివ్యదీప్తిచాయలే॥ యోయధీ॥౨.
సాయవేళ దరశిచరను కరములు- తోయ
దములు మెఱయఁగ। పోయగంపు కుంచనంపు బం
గరు- చాయయందుఁ బొరయన్। ఆయతము
గు నాకవీథియనితల- పోయనొప్పు నరయన్।
ఆయుదార దీప్తులెల్ల నీయవి। రేయుఁబగలు
వెలుఁగు వెలుఁగు లట్టులె॥ యోయధీశ॥ ౩.
రేయుసేళఁ దారకల ప్రకాశము- శ్రీ యొ
సంగవేలయన్। వేయుమేచకంబులట్లు భువి

దిగి- మాయుచుండి వెలయరా। ప్రియమై
న చీకటి యొక్కటి కను- మాయ కంఠ నర
యరా। బేరియమైన యొక్క నెమలి యనుమ
దిం- జేయునదియునీ విచిత్రమహిమమె॥ మా॥
ప్రియ మొప్పనామని సౌకభములం- జే
యు గాఢ్ప్రలమరం। గోయ దగిన పూవులెల్ల
వేసంగిం- బూయుచుండి వెలయరా। నీయు
దారదృష్టి చేత ననీనిర- షాయము కుచుందన
రా। పేయునేల నుజ్జ్వలంబులునుగను- నీయ
ములను నెప్పియప్పి నీయవి॥ మాయకేశ॥౫.

భైరవిరాగము- రూపకతాళము. (౫౭)

జయదయానిధే హే దేవ॥జ॥౧॥ త్వయమిదం
జగదఖిలం। నియమయసి నిజబలేన ॥జయ॥౨.
త్వయిభక్తిం ధారయతో। నయసి నానాశు
భాని। ధియః ప్రచోదయసి నః। స్వయంజ్యోతి
రయిత్వమసి॥జయదయానిధే॥ ౩.

భైరవిరాగము- రూపకతాళము (౫౮)

ధీరాద్భుతచరిత మహోహా। దార దేవా దేవా॥
ధీరాద్భుత॥౧॥ సర్వాఖిల భువనజనా। ధార
శుభవిచారా యో॥ధీరాద్భుతచరిత॥ ౨.
పారావారములు వనా। ధారధరాధరములే।

ధారా ధగమును త్వత్ప్రగుణా రచనను
గావే యో॥ ధీరాద్భుతచరిత॥ ౩.

సారాసారము లెఱుఁగెడు। వారాశలు వె
డలఁగ। సారభవ ధ్యానరసా। సారభరితుల
గుమరో। ధీరా॥ ౪.

రారాజిత భవ్యగుణా। ధార శుభాకార।
నారాయణ గుణపతి రా। యారాధనములు గై
కొను॥ ధీరాద్భుతచరితమ పాహిదార॥ ౫.

మధ్యమావతిరాగము - అటతాళము (౪౯)

ఇంపైనది సూవే - యాత్మ తత్త్వం॥ ఇంపై॥ ౧॥
పెంపున మతకిత్త సంపదాదికం బెు। సొంపుమీ
రనవియింపని దగుట నె॥ యింపైనదిసూ॥ ౨.

సంపన్నంబైనం - దక్రిన వెల్ల। పెంపొందవు
గానఁగ। తెంపు సీసివాసి దెగడి యాత్మని।
పర్ంపోపాసన సల్పువాఁడుదొర॥ యిం॥ ౩.

పంతువరాళిరాగము - అటతాళము. (౫౦)

మునుమొక్కఁడేసుమీ - యన్నిఁటికిని॥ ము ౧.
మునుముష్టిదియది యనరాదు గనరాదు। వెమ
కపేళ్లు రూపులును గాంచెనింతియ॥ మును॥ ౨.

అనయరంభోకఁడింపు - సింంహితయుండు। మన
రూపములంమన్। అనలమరణీయంమః దనతొ

రను త్రురమును। బెనగొన్న విధమున నొనరె
వాఁడెయాగ్న॥ మను మునొన్నకఁడె॥ ౩.

తనువులందువాఁడే- వేత్వేలుగఁ। గనుపట్టు
చున్నాఁడే। మనుజీవనముదర్శనమాదిగాఁగల।
పనులఁబ్రాణముఖ్య పదములనే ఁయుచు॥ మ॥ ౪.

పనుల పేళ్ళ జాడం- దలఁచినవాఁడు। ఘనుఁ
డు గాఁను జూడఁగ। మనలకెల్ల నాత్మ యని
వానిను హా। గనఁజేయుటనిం డినజ్ఞానమును
మ్మ॥ మను మ॥ ౫.

కేదారరాగము- అటతాళము. (౯౧)

సమస్తంబాన్మయఁబొ- కనుంగొనఁగా॥ న
మ॥౧॥ క్రియమున నీబ్రహ్మము తత్త్రియములో।
కముపేల్పులు భూ। తములునెడ నీ॥ స॥ ౨.

క్రియముదప్పివీని- స్వేఅనిడెం। దనునఁ ద
లఁచువానికి। ఆనరినయీబ్రహ్మము మొదల
గువ। ణఁము నిరాకరించు మాటిమాటికి॥ స॥ ౩.

ఆనంద భైరవిరాగము- రూపకతాళము.(౯౨)

అఁదమైన బ్రహ్మవాదము- మను- మునులు చే
సి। రంద॥౧॥ ఎందుఁగలిగి యెందుఁబ్రతికి। యెం
దులయను జెందఁగలమొ। చెంకించుక సుఖదుః
ఖము। లఁదల నెయ్యది యనియి॥ట్లంద॥ ౨-

కొంద అందః క్రాలమే యని- గ్వభావము

నః। కొందఱంతఃప్రియతియేయని। కొందఱల
యదృచ్ఛ హేతు సింక భూతములె యనిమఱి।
కొందఱుప్రకృతియె యని మఱి- కొందఱు పురు
షుఁడని యిట్టు లందమైన॥ ౩.

మందబుద్ధి విడిచి పొందు గా- మునుల్
సమాను। లందఱఁ జూచి చేరి క్రిఁదుగా। నంద
రానిదౌకనిశక్తి- యిందుఁగలదు గూఢ మగుచు।
నందెగలిగి యన్నియు నిర। వొందు వాఁడె బ్ర
హ్మనుచు। నందమైన॥ ౪.

బిళాహరిరాగము త్రిపుటతాళము. (౯౩)

పరమబ్రహ్మము దెలియవలెనదే। పరమర్థంబని
యెఱుఁగవలెం। పర॥౧॥ పరమవ్యక్తము పరమ
వ్యక్తము। పరాత్పరాధీశ్వరుఁ డగునొకఁడు॥
తిరము గానిభో- గరసపాశముల। పరతెం
తుంచిటు- పట్టువడుం। బరమపురుషు సు-
స్థిరమతి నిల్పిన। సగవి నెల్ల పా- శములున స
డలును॥ పరమబ్రహ్మము॥ ౩-

నాటరాగము- ఆదితాళము. (౯౪)

జగన్నాటకలీలా- శాలినన్ను బ్రోవఁడో॥ జగ
న్నాటక॥౧॥ జగతి దేవ- షిగణంబులకే- నగ
మ్యమా- పగిది వాఁడొ॥ జగన్నాటక॥ ౨.

జగంబులున్ - జగత్పతుల్ - జగద్వాసులును -
సర్వంబున్ - దెగినపై - సుగంభీరగహనంబగు - ని
రులమున్॥ మిగులనవ్వుల - సొగసుగాని - పగుచు
లీల - నగుచున్ వెలుంగు॥ జగన్నాటకలీలా॥ ౩-

కమలామనోహరిరాగము - ఆదితాళము. (౯౫)

దేవమహాను| భావకావవే॥ దేవమ॥౧॥ ఈవి
శ్వంబుం గావించినయో| జీవాధార - కేవ
లాత్మయో॥ దేవమహాను॥ ౨-
పావనరూప| పరమపురుష| సేవాపరజన|
సేవధీ॥ తావకమహిమం - బీపిధంబనుచు| భావ
నసేయుట - మావశమే॥ దేవమహాను| ౩.

సురటిరాగము - ఆదితాళము. (౯౬)

నీనానా సద్గుణములకు| నిత్యజయమంగళం॥
నీనానా॥౧॥ దీనానాధులను బోషించున| నానా
నారతదయాంబుధి॥ నీనానాసద్గుణములకు॥ ౨-
నీనామామృతము గైకొని| యానందంబం
దువానికి| మానావమానములకును| మానగమ
దియవికారము| నీనానాసద్గుణ॥ ౩-
శ్రీనారాయణ గజపతి ప| దానంతర్య రా
యాహ్వయ| భూనాధాభీష్టఫలసం| ధానానా
రతదయాపర॥ నీనానాసద్గుణములకు॥ ౪-

ధన్యాసిరాగము - ఆదితాళము. (౯౭)

ఇదిగాదదిగాదు అబ్రహ్మం॥ బిదిగా॥౧॥ ఇది మహిమొదలను। నదిగాలియుబయ। లదియిది గలదియొ। య్యదియొబ్రహ్మమది॥యిదిగా॥ ౨-

ఇదియొ మూలమగు నిదియొ విసశ్వర। మిదియున్నది యవ్యైన్। అది యమూర్తమగు నసి యమృతంబగు। నదియు వ్యాపకంబు పరో క్షంబగు॥నిదిగా॥ ౩-

ఇదియధ్యాత్మాధి దైవకములను। భిదవే అగునుంఢుగ। మొదటివాని రస ముఖ ద్ర ష్ట్ర రుషులు। తుదివి సూర్యుడును తదధి ష్ఠాతయు॥నిదిగా॥ ౪-

ఇదిమిళితంబైనది కౌసుంభము। మొదల గు దానివర్తగ। పదపసత్యముల మొదటిసత్య మని। సదుపదేశమా పదమెయుత్తమం॥బిదిగా దదిగాదు॥ ౫-

చల్లభైరవిరాగము - త్రిపుటచాపుతాళము. (౯౮)

ఊరుభూతమునూర్పులెశాస్త్రములా॥యు॥౧.
సరసేంధనయుగ్జ్వలనము వలనం। ఇరచు పొ గలకీ యుం బగెమిన్కులా॥ యురుభూ॥ ౨.
సురవిబుధ్యజు స్వామాధరాం। గిరఇతిహాస

పురాణ విద్యా। స్ఫురదుపనిషదా ద్యురుసూ
త్రితద్వ్య। వరణశ్లోకో త్కరము లాదిగా॥
మరుభూతము॥ ౩.

ఆరభిరాగము- ఆదితాళము. (౯౯)

ఆనాడొకరుండే యన్యాన్యుండె॥ నానా॥ ౧।
తానీక్షింపగా నొండు లేమి। నేనాదు నని
యె వానినేగరియె॥ నానాడొకరుండే॥ ౨-
నేనను నాండే- పురుషుం। డైనెగడెనో।
కండే॥ గాన బెదరయే- గతి బెదరితినో-నేనొ।
రుండు మటి- లేదియెడననియె। నానా॥ ౩-
తానొంటియెగనన్- రెండవ। దానిం గోరె
లోనన్॥ చానపుండై-సంయోగంబున- నీ
వెంగలిగికట- మానసులెల్ల॥ నానా॥ ౪-
ఆ నెలంతమిగులన్- వాత్సై। నానారూపము
లన్॥ బూనవాండనటు- లైనెగడినన- నా
నాపిక్షముల- మోనులుగల్గె॥ నానా॥ ౫.

కృష్ణసారంగరాగము- అటతాళము. (౧౦౦)

ఆనె పరమాకాశము-సత్యము॥ జు। నదిగదా స
త్యము॥ ఆనె. ॥౧॥ నిదురం జెందెడు తటి నేద
నిం ద్రియములం। నుదిగొని పురుషుంను కదిసి
పన్నుండు నెం ము॥ నదె॥ ౨.

మది పరివారములో- లోలోపల। కదలు
చుండుఁ రానె।ముదమున దొరజన- పదమున పె
ద్దాన। పదులతోఁ దిరుగు- పగిదికలలలో॥నడె॥౩.
ఎదహితనాథులచోఁ- బురి। తరుపాగతుఁ డగు
చో। నుదనునవాదొర కదలకోశ్రచోఁ। బొ
దలు కైవడిని నిదురనొందు నెం॥దదెపర॥ ౪.
చెదరునిప్పు నందుం గణములునూ। ళ్లొ
దవు లూత యందున్। పదిల మైనచా ప్పొడ
వఁ భాణిలో। కదేవభూతము లుదయ మం
దునఁట॥ యదెపరమాకాశము॥౫.

తోడిరాగము. ఆదితాళము- (౧౦౧)

పట్టు వదుఁ జుమీ- జగము॥ప॥౧॥ పట్టెటిం
గి యాత్మపదము- నిట్టిదనియెఱుంగుచోఁ॥ప॥౨.
చిట్టుగొట్టు భేరియట్ల- పట్టియూదు శంఖ
ముం। దట్టిమీటు వీణెయునను- పట్టుల న్వేగ
న్॥ బుట్టినెలికిఁ బోవురొదల- నిట్టివనుట కష్ట
మా। పట్టులందెపట్టుకొనినఁ- బట్టువదుటయొట్టు
లట్లు॥పట్టువదుఁజుమీ॥ ౩.

సురటిరాగము- ఆదితాళము. (౧౦౨)

పాలింపవే యనఁ - జాలుదు మే ॥పాలిం॥౧॥
మేలుమేలు మ మ్మేలు చున్న శుభ। శీలున నై

సుగనఁ జాలక నేడిఁక॥పాలింప॥ ౨.

మేలొనఁగూడిన మేమెవలంతుల। మాలో చనమున ననుకొనుచున్। కాలవశంబునఁ గష్ట ము గూడిన। పాలుమాలితీ శ్వరాయటంచుర॥ స్థూలమతుల్మై ప్రొలనున్నసి- లీలలెటుంగక తూలుచుఁ బడుచున్। మీలితాత్ముమై పాలుఁ డ్రవెడి బి- డాలముగతిపై కేలుమోప్పపరి॥ పాలింపవే॥ ౩.

హిందూస్థానికాపీరాగము. ఆదితాళము. (౧౦౩)

వందేహం దేవం॥వందె॥౧॥ తందయామయ భావం। తాత్రిత సకల జగజ్జీవం। సందర్శిత పర వస్తుభావం। సంసార మహార్ణవనావం॥వం॥

మందేహైః కృతపరిహ్రావం। సందేహం ధియాలావంలావం। యందురితా రణ్యదావం। విందతే మునయస్త్రావం స్త్రావం॥వం॥౩.

వందారూణా మేవం।సందోహా మనిశము ద్రీవం। మందార మివచ గ్లావం। నంద యంత మా నందస్వభావం॥వందేహం॥ ౪.

ఖమాజరాగము-ఆదితాళము. (౧౦౪)

పరావర తే మంగళమ్। పరమ పురుష జయ మంగళమ్॥పరా॥౧॥ చరాచరాత్మక జగత్సం

ధరణ్యాం పర యణగణా కరాధిమహిమన్॥ప॥
చిరాయతవగణ భరాననిశమ। స్త్రరాత్మని
సదాదర స్త్రియె। దురాచరణ కృతి నిరాకరణ
త। త్వరానరాస్త్రి శుభాకరాంఘ్రియు॥పర॥ ౩.
ధరాధరాద్యా నికేతరామ్యా। గరాదరస్య
కంగభీరవాః। విరాజన్త్రిభా సరురశ్చతారా। స్త్ర
రాణిచ స్ఫురద్వియాతే॥పర॥ ౪.
గిరామవల్లగో చరోసిభగవన్। మరాత్మనాం
త్వం దుర్నేయః। వనాంరాజాణ పదగహిత గ
జప టీరాయాభిధాన రాజరక్షక॥పరావర॥ ౫.

సౌరాష్ట్రరాగము - రూపకతాళము. (౧౦౫)

ఆది బ్రహ్మ మొదలుండే- అదె యన్నాలు మ
య్యె॥నాది॥౧॥ వేదసీయ మొకటిపేలు- తే
దుగర్వ మడిరెుగా॥నాదిబ్రహ్మ॥ ౨.
ఈదేవాముల లోనన్- ఎవ్వనికీ। వేదనం
బు గల్గులోనన్। కాదుబ్రహ్మమని నదోకడు-
తేను వాని కిట్లుత। ద్వేదివాము దేవుండు మ-
న్నాదుల ఁడ నే తలంచె॥నాదిబ్రహ్మ॥ ౩.
పదెసనీ తెల్వెడ్డయున్- వేల్పులేన। నా
డకంబు నిడిరుతప్పయున్। భేద మెవ్వండుంచి

తలఁచు- తా దేవతనని తెల్పి। లేదటంచు వానిప
శువు- గా దేవత లెన్నుదురంట॥ యాది॥ ౪.

భేదవేదనంబు వానిదే- వేల్పులెల్ల। మాదు
పశువుటంచు) వానినే। సార్వదు వస్తు వట్లు
తా మే- యేమరగొంచు) గానవిట్టి। వేదగంబు
కలిమియైన- కాదేవత లియ్యకోన॥ రాది॥ ౫-

సావేరిరాగము- ఆదితాళము. (౧౦౬)

ఏకమైన యాత్మ సర్వాంతర॥ మేకమైన॥ ౧॥
అకలి దప్పియును శోక మూర్ఛలుజ- రాకులతయు
మృతి లేకయుండునది॥ యేకమైన॥ ౨.

లోకంబునఁ జూడ నీయాత్మనె। నేఱుగ
ఱెఁగి జూడవే॥ లోకహితపు తాత్రికాంక్షలను
ని- రాకరించి ఖాత్కృతులగుమ్ము। రేక॥ ౩.

లోకోత్తరుఁ డెందున్ పాండిత్యము। ...
కొని తనయందుఁ॥ పాత్రికత్యమునుఁచి బాలుని
వలెనయి- మూకరీతిమా నాకలితుండగు॥ నే॥ ౪

ఏకాంతమునందుఁ సద్వర్తనల। లేకరీతి
నొందుఁ॥ గాకని వానికిఁ బోకబాధ్యమ్మను-
దేకాత్మక మునియై కడతేరు॥ నేకమైన॥ ౫.

ఆఠాణారాగము- త్రిపుటచాపు. (౧౦౭)

కొనవే యమృతత్వము- సామాన్యంబు॥ గో

నునే॥౧॥ ధనసమృద్ధిమే దినిగల్గినజీ। వన
ము సాధ్యమగుఁ గనమె దానిచే॥ కొను నే॥౨

పెనిమిటి యింపనియున్ భార్యయు। తను
జుఁడు నింపనియున్। ధనమునాదిగాఁ దనకొ
ఱకింపౌ। నని గాక వాని కనియింపగునే॥కొ॥౩

ఒనరుబ్రహ్మమైనన్ తపత్త్రంబుగా। ఘనలో
కమూర్తైనగా। మనవేల్పులు భూ తనికాయము
లన్ని। యనుప్రియంబులౌఁ దనకనునింతియ॥౪

తనకే ప్రియమయ్యెగా సర్వంబుం। దనయా
త్మయే యయ్యెన్। అనయ మాత్మద శ్రవణకీర్త
నములు। మనననిదిధ్యాసనములఁ జేయగ॥కొ॥౫.

కర్నాటకరాగము- అటతాళము. (౧౦౮)

అన్నియు నాతనివే- యాతఁ డెబ్రహ్మ॥మన్ని॥౧.
అన్నియునందెయు- త్పన్నములందెసం। పన్న
జీవములందె-మిన్నకలయ మోఁదు॥నన్నియు॥౨

తిన్నగ మనమున నే- యుపాసింపు। చెన్న
గకమమునవే। అన్నిప్రాణములకు- నాధారమ
ఁడెయ। ప్రసన్నభాసుఁడు సత్య- సంకల్పుఁ
డాతండె॥యన్నియు॥ ౩.

అన్నిరసములు వానివె- పనులన్నియు। న
న్నిశాపులు వానివె। అన్నియు తానైగ కొ

న్నవాఁ డయ్యెను। ఎన్నఁడు ఘనముగ- నె
న్నఁడుపలుకఁ॥ జన్నియు॥ ౪.

ఎన్ని పెద్దవి యున్నవో- లోకమునందు।
కొన్ని చిన్నవి యున్నవో। అన్నింటి కధికుఁడు-
నన్నింటికణువైయు। మిన్నేటులటులనే- య
న్నింటవర్తిల్లు॥నన్నియునాతనివే॥ ౫.

నాదరామక్రియరాగము- అటతాళము. (౧౦౯)

ఇదియొక యధ్వరము॥ పూరుషుఁడుమను॥ ని
దియొక॥౧॥ వదలని వాంఛలు మొదలదీక్షలిం।
పొదవు చెయువులె తదంగములుగా॥నిది॥ ౨.

మొదలనిర్వదినాల్గు- వత్సరములు। పిదప
నల్బదినాల్గు। తుదిని నల్బదియెని- మిదియవిధ
వనము। లదనున తుదిపెద్ద- నిమురయె యవ
భృథ॥మిదియొక॥ ౩.

కదలని ధారణతో- మనమ్మున। వదలని
సైరణతో। సదమల సద్గుణ- మదిపశుమేశు
ని। గదియించినను- నిదియది సఫల॥మిది
యొకయధ్వరము॥ ౪.

లలితరాగము- ఆదితాళము. (౧౧౦)

ఈశాంతిగలిదే- ప్రియు।నీశరణాగతియే॥యీ
శా॥౧॥ నాశహేతు విష- యాశలెడలియు॥

క్లేశము లూడంగ- నాకెల్లను మా॥ క్లేశ ॥ ౨.

నీ శరణాగతి- నేర్చిన వానికి। పాశము
లూడంగ దా। పాశము లూడిన- క్లేశము లుం
డవు। కేశవములను జని- నాశము లేడవి। యీ॥

దేశకాలని- దేశరహితుండగు। మేశని ని
నునెప్పుడున్। ఆశయము విని- ధ్యానము చేసెడి।
యాశుభ మతులకు- నాశుభముగు పద॥ మీ॥ ౪.

శ్రీరాగము- ఆదితాళము (౧౧౧)

నీయతనంబే జేయ నయ్యో నిది। మాయతనమె
దేవ॥ నీయతనంబే ॥౧॥ స్వాయత్తాద్భుత-
మాయాకల్పిత। కాయేంద్రియగము- దాయుం
డ్రైతను॥ నీయతనంబే॥ ౨.

ఆయత పదగము- దాంగము గుమునగ।
జేయనన్ను నిల్పి। గేలుచమత్కృతిం- జేయం
గ మాధవ। రాయని నమరించి॥ శ్రీమోని
లయా మ్నాయాంతార్థ- న్యాయాస్వాద
న ధీయుక్త గుణ। శ్రీ యుతుండగు నా రా
యణ గజపతి- రాయ వర్యునకుం బాయక యొ
సంగితి। నీయతనంబే॥ ౩.

సురటురాగము- రూపకతాళము. (౧౧౨)

మంగళము త్తుంగగుణపా- సంగం జేయవే।

మంగళ॥౧॥ రంగచ్ఛ్రీతి శృంగనగణి- శృం
గాటక నంగతన॥ స్మంగళము ॥౨.

సంగతులు రంగ రేంగటి- రంగనాన-
రంగదంత। రంగమనెటు రంగమునల- రంగ
జేయుచుణ। ఇాగిత బహు భంగులసి- వంగి
నృతి నలింగిన। నంగీత సతత్త్వతలుపి- సం
గల నర పుంగవుడు॥ మంగళముత్తుంగ॥ ౩.

సంపూర్ణము.

శ్రీ

ఉపనిషత్సారగీతములు

సూచిక.

అందమైన బ్రహ్మావాదము-	౯౭-
అందే గానందము-	౩౩-
అతఁడే గతిగా-	౪౫-
అతివాది యగునే-	౨౫-
అదె పరమాకాశము-	౧౦౬-
అదె యమృతపదవి-	౮౦-
అనంతానందుని-	౧-
అన్నియు నాతని వే-	౧౦౪-
అమితమహిమఁగను-	౧౫-
ఆతనికేఁ జేతుసతుల-	౨-
ఆతని దే చుమీ-	౫౧-
ఆదరింపవయ్యా-	౩౪-
ఆద్బ్రహ్మ మొకఁడే-	౧౦౫-
ఆనందమయుఁ బరమాత్ముఁ-	౨౨-
ఆనం దానుష్ఠానప్రదమగు-	౭౨-
ఆనందింపవే- ఓమనసా-	౩౨-
ఆనాడొకఁడుండే-	౯౯-
ఆయాత్మతో చుటే-	౫౪-

అలకింపఁదగునదియిదియే-	౪౨-
ఇందఱు నేలుఁగరు గా-	౭౦
ఇం పైనదిసూవె-	౮౯-
ఇదిగాదదిగాదు-	౯౭-
ఇది యొక యధ్వరము-	౧౦౯-
ఈనదిమాయామయమైనది-	౪౦-
ఈశ నీకతియే ప్రాపకు-	౧౧౦-
ఉదారుఁడవుగావే-	౫౪-
ఉన్నాఁడెందున్-	౮౩-
ఉమభూతమునూర్పులె-	౯౮-
ఎంతవాఁడవయ్యా-	౪౮-
ఎన్నఁదరమె-	౬౬-
ఏకమైనయాగ్న-	౧౦౬-
ఏమందుమయ్యా-	౬-
ఓయధీశయీవిచిత్ర-	౮౬-
కనుంగొనవలెఁ-	౪౪-
కరుణింపవే ఓసామి-	౩౦
కలుగదుగా కలుషము-	౨౦
కల్లగాదుసినరయ్యా-	౧౯-
కష్టఫలములే కర్మములు-	౬౯-
కానరేయీకల్యాణము-	౪౫-

ఏమిఁ మహా సుమహిమన్- ౭౧-
కానవలయు వేదాంత ఘనసారము- ౪-
కొను సేయమృతత్వము- ౧౧౭-
కోలాహలములు చేసెదరేలా- ౩-
ఖేద మేలా మది మోద మేలా- ౫౦
గతియని తలఁచితేఁ - ౧౧-
చింత సేయనే నెంతవాఁడ- ౧౪-
జగన్నాటకలీలా- ౯౪-
జయదయానిధే హేదేవ- ౮౭-
తరింపవలయుఁ జామీ- ౧౩-
తలంపున నే దేవా- ౬౨-
తెలియఁ జలయుఁ దిరముగా- ౫-
తెలియవలెన్ పరమార్థంబుల- ౮౪-
తెలియుఁడీ పరతత్త్వంబిందే- ౨౯-
దేవ దేవ నీకే వందనములు- ౭౯-
దేవ మహానుభావ కావవే- ౯౫-
దేవాధిదేవ నిన్నే సేవింతునయ్య- ౬౪-
దేవుని నెవ్వఁడు దెలియుచున్నాఁడు- ౮-
దొరకొనునే ఒరులకు నిది- ౨౫-
ధీరాద్భుత చరిత మహాదాత- ౮౮-
నమ్మి జగన్నాథుఁ గొల్వవే- ౩౬.

నరుండమృతగతిఁగనుక్-	౭౧
నీకుమె పెంపెకుడుఁగొల్-	౩౫
నిత్యానందమయా-	౨౮
నిదురమేలుకొనరయ్యా-	౫౭
నీకేల మోవాకమయ్యా-	౪౨
నీ నానాగద్గుణములకు-	౯౬
నీమాయ తెమలింప-	౫౬
నీయుతనంబె జేయ-	౧౧౧
నీవె కారణంబవు-	౨౭
పండితులెఱిఁగిన-	౧౨
పట్టుపడుఁజుమీ-	౧౦౧
పరమపురుషుఁడొకఁడెరా-	౧౬
పరమబ్రహ్మముఁదెలియవలెనదే-	౯౩
పరాపరతే మంగళమ్-	౧౦౪
పరాపరునిరూపముఁగన నంతెనా-	౨౬
పరికింపఁగవిశ్వరూపమె-	౬౮
పరికింపరెచతురులార-	౪౯
పరఁడగువానికిసరిగలఁడే-	౨౩
పాలింపవేయనఁజాలుదుమే-	౧౦౭
పాలుపైనగోవున్నది-	౮౧
పరిణయమునవిచక్షణులు-	౭౮

పాశ్రీకృతునకు ప్రపవి- ౬౫-
ఫలముగలుగకున్నే- ౮౨-
భారము నీదే- ౪౬
భావనలో నేతలఁచి- ౨౪
భూరినను నాహారము- ౨౩-
మంగళముత్తుంగగుణ- ౧౧౨-
మహిమముఁ దెలియన్- ౩౪-
మాయందు దయ సేయవే- ౮౦-
మునుమున్నేకఁ డేసుమీ- ౯౦-
మోహించివినరయ్యా- ౨-
లోనేయున్నాఁడు- ౫౯-
వందే౽హం దేవం- ౧౦౩-
వదలు నే భవపాశము- ౬౭-
వరధీరుండెవ్వాఁడో- ౫౩-
వానికేయీ వందనము- ౩౧-
వానిఁగన్గొన నెంతవారము- ౯-
వానివలన విశ్వము పుట్టె- ౬౧-
వినరయ్య జనులార- ౧౧-
వినుఁడమృతతరయు- ౨౬-
వినఁడీనిగమాంత వేద్యంబున్- ౧౨-
విన్నవింపుటకు విహితము- ౨౨-

వివేకంబెతోడునిజరా-	౩[illegible]-
వేద్యమిదేసుమీ-	౪౧-
సందేహంబేలా-	౫౭-
సత్యవాదికేజయంబగు-	౭౪-
సమస్తంబాత్మమయంబా-	౯౧-
సారాకార నీకే-	౫౫.
సుమతులార వినరే-	౧౮-
సులభమెయాత్మ సుజ్ఞానము-	౪౩-
స్వామికినమస్కారము-	౩౯-
స్వామీయంతర్యామీ-	౬౩-